Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1857.

Erste Abtheilung.

XLIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. December 1857.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1857.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XLIV.

Wydany i rozesłany dnia 24. Grudnia 1857.

218.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 31. October 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLIV. Stück, Nr. 218, ausgegeben am 19. November 1857),

wirksam für Oesterreich ob und unter der Enns, Böhmen, Mähren, Schlesien, Galizien und Lodomerien, Krakau, Steiermark, Kärnthen, Krain, Salzburg, Bukowina, Tirol mit Vorarlberg, Istrien, Görz und Gradiska und die Stadt Triest mit ihrem Gebiete,

betreffend die Einführung einer Instruction zur Durchführung der Grundlasten-Ablösung und Regulirung nach dem Allerhöchsten Patente vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes *).

Auf Grund der von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 27. October 1857 den Ministern des Innern und der Justiz ertheilten Ermächtigung wird die beifolgende Instruction zur Durchführung der Grundlasten-Ablösung und Regulirung nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes hiemit bekannt gemacht, welche in allen Kronländern, auf die sich die Wirksamkeit des gedachten Allerhöchsten Patentes erstreckt, sogleich in Kraft zu treten hat.

Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

Instruction

zur Durchführung des Allerhöchsten Patentes vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes, durch welches die Bestimmungen über die Regulirung und Ablösung der Holz-, Weide- und Forstproducten-Bezugsrechte, dann einiger Servituts- und gemeinschaftlichen Besitz- und Benützungsrechte festgesetzt worden sind.

Erster Theil.

Von den Durchführungsorganen.

§. 1.

Zur Durchführung des kaiserlichen Patentes vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes, durch welches die Bestimmungen über die Regulirung und Ablö-

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 131, Seite 430.

218.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 31. Października 1857,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIV, Nr. 218, wydana dnia 19. Listopada 1857),

obowiązujące w Austryi Wyższéj i Niższéj, Czechach, Morawii, Sziąsku, Galicyi i Lodomeryi, Krakowie, Styryi, Karyntyi, Krainie, Solnogrodzie, Bukowinie, Tyrolu z Vorarlbergiem, Istryi, Gorycyi i Gradysce, tudzież w mieście Tryeście wraz z Okręgiem jego,

dotyczące zaprowadzenia instrukcyi celem przeprowadzenia reluicyi indemnizacyjnéj i regulacyi wedle Najwyższego Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r., N. 130 Dziennika Praw Państwa *).

Na podstawie upoważnienia, udzielonego przez Jego C. K. Apostolską Mość Najwyższém Postanowieniem z dnia 27. Października 1857 r. Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, obwieszcza się niniejszém następna instrukcyja celem przeprowadzenia reluicyi indemnizacyjnéj i regulacyi wedle Postanowień Najwyższego Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r., N. 130 Dziennika Praw Państwa, w życie natychmiast wchodząca we wszystkich Krajach Koronnych, do których się działalność rzeczonego Najwyższego Patentu odnosi.

Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

Instrukcyja

dla przeprowadzenia Najwyższego Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r., N. 130 Dziennika Praw Państwa, mocą którego ustanowione zostały Postanowienia o regulacyi i reluicyi praw pobiérania produktów drzewnych, pastewnych i leśnych, tudzież niektórych praw służebności, jako też praw spólnego posiadania i użytkowania.

Część piérwsza.

O organach przeprowadzenia.

§. 1.

Dla przeprowadzenia Cesarskiego Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r., N. 130 Dziennika Praw Państwa, mocą którego ustanowione zostały Postanowienia o re-

*) Dziennik Rządowy dla Kraju Koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1853, Oddział piérwszy, Część XXIX, N. 131, Stronica 430.

sung der Holz-, Weide- und Forstproducten-Bezugsrechte, dann einiger Servituts- und gemeinschaftlichen Besitz- und Benützungsrechte festgesetzt worden sind, sind nach Anordnung des §. 33 des Patentes in jedem politischen Verwaltungsgebiete Eine Landescommission als entscheidende Behörde, und die erforderliche Anzahl von Localcommissionen als erhebende Organe bestellt.

§. 2.

Die Wirksamkeit der Grundlasten-Ablösungs- und Regulirungs-Landescommission erstreckt sich über das ganze politische Verwaltungsgebiet, für welches sie bestellt ist, und auf alle jene Rechte, beziehungsweise Grundlasten, welche den Bestimmungen des Patentes vom 5. Juli 1853 (§§. 1 und 2) unterliegen, und entweder von Amtswegen oder nur auf Verlangen eines interessirten Theiles (Provocation) abzulösen oder zu reguliren sind (§§. 4 und 6 des Patentes).

§. 3.

Die Grundlasten-Ablösungs- und Regulirungs-Landescommission ist eine selbständige, dem Ministerium des Innern unmittelbar untergeordnete Landesbehörde.

Sie fast ihre entscheidenden Beschlüsse über streitige Puncte in Gremialsitzungen mit Stimmenmehrheit.

Sie führt ein eigenes Amtssiegel, welches allen Ablösungs- und Regulirungserkenntnissen beizudrucken ist.

§. 4.

Die Landescommission ist berechtiget, in allen Dienstangelegenheiten mit allen Landesbehörden unmittelbar durch Noten zu correspondiren. Wenn sie für ihre Dienstzwecke die Mitwirkung, Ertheilung von Auskünften, oder Mittheilung von Amtsacten u. dgl. von Justiz- oder Finanz-Unterbehörden beanspruchen zu müssen in die Lage kommt, so hat sie dieses Begehren an jene Justiz- oder Finanz-Landesbehörde zu richten, welcher die zu requirirende Unterbehörde untersteht.

Mit den politischen Unterbehörden, nämlich mit den Kreisämtern und Bezirksämtern, kann die Landescommission in unmittelbaren Geschäftsverkehr treten.

§. 5.

Die von der Landescommission abhängigen, derselben unmittelbar untergeordneten Localcommissionen haben nach Vorschrift des §. 36 des Patentes die behufs der Entscheidung der Landescommission nothwendigen Erhebungen zu pflegen und die zu diesem Zwecke nöthigen Verfügungen zu treffen; sie haben vorkommende Vergleiche aufzunehmen und nach geschlossener Verhandlung ihre Anträge der Landescommission zur Entscheidung vorzulegen.

gulacyi i reluicyi praw pobiérania produktów drzewnych, pastewnych i leśnych, utworzono w skutek zarządzenia §. 33 Patentu w każdym politycznym okręgu administracyjnym komisyję krajową jako władzę rozstrzygającą, wraz z potrzebną liczbą komisyj lokalnych, będących organami dochodzącemi.

§. 2.

Działalność komisyi krajowéj dla reluicyi indemnizacyjnéj i regulacyi rozciąga się na cały polityczny okrąg administracyjny, dla którego jest ustanowioną, tudzież na wszystkie one prawa, względnie ciężary gruntowe, które podlegają Postanowieniom Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r. (§§. 1 i 2), i albo z urzędu albo tylko na żądanie strony interesowanéj (prowokacyja) mają być reluowane lub uregulowane §§. 4 i 6 Patentu.

§. 3.

Komisyja krajowa dla reluicyi indemnizacyjnéj i regulacyi jest władzą krajową samodzielną, Ministerstwu Spraw Wewnętrznych bezpośrednio podporządkowaną.

Względem punktów spornych stanowi ona rozstrzygające uchwały w posiedzeniach gremijalnych większością głosów.

Ma téż własną pieczęć urzędową, która wyciśniętą być winna na wszystkich wyrokach reluicyjnych i regulacyjnych.

§. 4.

Komisyja krajowa prowadzić będzie korespondencyje we wszelkich sprawach służbowych z wszystkiemi władzami krajowemi wprost przez noty. Gdyby dla celów swych służbowych zmuszoną się widziała żądać od władz sądowych lub finansowych spólnego działania, udzielenia wiadomości, lub zakomunikowania aktów urzędowych i t. p., żądanie to wystósować powinna do téj władzy krajowéj sądowéj lub finansowéj, któréj podlega władza podrzędna rekwirowaną być mająca.

Z podrzędnemi władzami politycznemi, to jest urzędami obwodowemi i powiatowemi komisyja krajowa bezpośrednio w korespondencyję wejść może.

§. 5.

Komisyje lokalne, od komisyi krajowéj zawisłe i jéj bezpośrednio podporządkowane, wedle przepisu §. 36 Patentu prowadzić będą dochodzenia, potrzebne komisyi krajowéj do rozstrzygnienia, i wydawać stósowne w tym celu zarządzenia, spisywać będą zachodzące ugody i po skończonéj rozprawie przedkładać wnioski swe komisyi krajowéj do rozstrzygnienia.

§. 6.

Die Localcommissionen sind ausschließend der Grundlasten-Ablösungs- und Regulirungs-Landescommission untergeordnet, und haben sowohl von der Landescommission als deren Präsidium, Instructionen und Weisungen zu empfangen, und an dieselben Berichte und Anzeigen zu erstatten. Jede Localcommission führt ein Amtssiegel mit der Umschrift der ihr zukommenden Benennung: „Grundlasten-Ablösungs- und Regulirungs - Localcommission.“

§. 7.

Die Localcommission ist berechtigt, mit den politischen, Justiz- und Finanzbehörden erster Instanz des Kronlandes unmittelbar zu correspondiren, und von denselben Aufklärungen, Mittheilung von Amtsacten, und die nöthige Unterstützung ihrer Amtshandlungen zu verlangen.

Sollten die betreffenden Behörden solchen Ansuchen nicht unverzüglich entsprechen, so hat sich die Localcommission ungesäumt an die Landescommission um Abhilfe zu wenden.

§. 8.

Die Localcommission ist berechtigt, Einsicht in die Acten der Bezirks- und Steuerämter, insbesondere in die öffentlichen Bücher und Catastral-Elaborate zu nehmen, und aus letzteren Abschriften und Auszüge zu verlangen, welche ihr ungesäumt und kostenfrei zu erfolgen sind.

§. 9.

Um Aufklärungen aus den Grundentlastungsacten, oder um die Mittheilung derselben hat sich die Localcommission an die Grundentlastungs-Fondsdirection unmittelbar zu verwenden.

§. 10.

Wenn die Localcommission in die Lage kommt, für ihre Dienstzwecke die Mitwirkung, Ertheilung von Auskünften oder die Mittheilung von Acten u. dgl. einer Landesbehörde, oder einer Behörde oder eines Amtes eines anderen Kronlandes beanspruchen zu müssen, so hat sie sich darum im Wege der Landescommission zu verwenden.

§. 11.

Bei jeder Localcommission ist ein Einreichungsprotokoll zu führen, in welches alle einlangenden Eingaben und Aufträge, sowie alle Erhebungs- und sonstige von der Localcommission aufgenommenen Protokolle oder veranlaßten Gutachten einzutragen sind.

Die zu einem einzelnen Verhandlungsacte gehörigen Eingaben, Protokolle, Behelfe und Correspondenzen sind in das, über jeden solchen Verhandlungsact anzulegende Tagebuch einzutragen, und mit demselben nach Abschluß des Actes der Landescommission vorzulegen.

Die übrigen nicht zu einem einzelnen Verhandlungsacte gehörigen Acten sind in chronologischer Ordnung zu sammeln, und von der Localcommission nach Beendigung al-

§. 6.

Komisyje lokalne podporządkowane są wyłącznie komisyi krajowéj dla reluicyi indemnizacyjnéj i regulacyi i odbiérać będą tak od komisyi krajowéj jak od prezydyjum jéj instrukcyje i zlecenia i zdawać im relacyje i doniesienia. Każda komisyja lokalna prowadzi pieczęć urzędową z okólnym napisem właściwego nazwiska: „komisyja lokalna dla reluicyi indemnizacyjnéj i regulacyi“.

§. 7.

Komisyja lokalna prawo ma wprost prowadzić korespondencyje z władzami politycznemi, sądowemi i finansowemi piérwszéj instancyi kraju koronnego, i żądać od nich objaśnień, udzielenia aktów urzędowych, i potrzebnéj pomocy w swych czynnościach urzędowych.

Gdyby władze dotyczące nie odpowiedziały bezzwłocznie żądaniom takowym, komisyja lokalna natychmiast udać się ma do komisyi krajowéj o zaradzenie temu.

§. 8.

Komisyja lokalna prawo ma wglądać w akta urzędów powiatowych i poborowych, mianowicie w księgi publiczne i elaborata katastralne, tudzież z ostatnich żądać odpisów i extraktów, które jéj bez zwłoki i kosztów wydane być winny.

§. 9.

O objaśnienia z aktów indemnizacyjnych, lub o udzielenie onychże komisyja lokalna wprost udać się winna do dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego.

§. 10.

Jeżeliby komisyja lokalna dla celów owych służbowych żądać miała spółdziałania, i udzielenia wiadomości lub zakomunikowania aktów i t. p. od władzy krajowéj, lub władzy albo urzędu innego kraju koronnego, udać się powinna o to do komisyi krajowéj.

§. 11.

Każda komisyja lokalna prowadzić winna protokół podawczy, do którego wciągnione być winny wszelkie nadeszłe podania i zlecenia, tudzież wszelkie protokóły dochodzenia jako téż inne protokóły, przez komisyją lokalną spisane lub opinie zpowodowane.

Podania, protokóły, alegata i korespondencyje, należące do jednego aktu rozprawy, wciągnione być winny do żurnalu, ułożonym być mającego względem każdego takowego aktu rozprawy, i wraz z tym przedłożone komisyi krajowéj po ukończeniu aktu.

Inne akta, nie należące do jednego aktu rozprawy zebrane być mają w porządku chronologicznym, i przez komisyję lokalną po ukończeniu wszelkich roz-

ker ihr zugewiesenen Verhandlungen sammt dem Einreichungsprotokolle an die Landescommission einzusenden.

§. 12.

Alle Zustellungen und Vorladungen sind, wenn sie Personen betreffen, welche in dem politischen Bezirke wohnen, in dem die Localcommission ihren Amtssitz hat, dem Bezirksamte zur ungesäumten Veranlassung zu übergeben.

Zustellungen und Vorladungen an Personen, welche außerhalb des politischen Bezirkes wohnen, in welchem die Localcommission ihren Amtssitz hat, sind im Requisitionswege durch das Bezirksamt des Wohnortes zu veranlassen.

Jede Zustellung oder Vorladung ist von der Localcommission mit einem bis auf Datum und Unterschrift vollkommen ausgefüllten Empfangscheine oder Zustellungsbogen zu belegen.

§. 13.

Die Parteien sind verpflichtet, über jedesmalige Vorladung vor der Localcommission bei Vermeidung der in die Vorladung ausdrücklich aufzunehmenden Folgen des Ausbleibens (§. 39 der Instruction) zu erscheinen, die verlangten Auskünfte zu ertheilen, und die erforderlichen Urkunden und Behelfe der Localcommission auszufolgen.

§. 14.

Personen, welche als Sachverständige, Gedenkmänner oder Zeugen von der Localcommission vorgeladen werden, sind verbunden, diesem Rufe unverweilt Folge zu leisten, und können dazu im Weigerungsfalle durch Geldstrafen verhalten werden, welche von der Localcommission zu bestimmen, von den politischen Behörden einzutreiben und an den Local-Armenfond abzuführen sind.

Wenn Geldstrafen bereits fruchtlos verhängt wurden, oder wegen Armuth unzulässig sind, ist mit angemessenen Arreststrafen von der politischen Behörde vorzugehen.

§. 15.

Zeugen und Gedenkmänner erhalten nur über ausdrückliches Begehren und nur dann eine Vergütung, wenn sie über eine Meile von dem Orte ihrer Vernehmung entfernt wohnen, oder einen Entgang an ihrem Erwerbe leiden, oder aus Anlaß ihrer Berufung Auslagen machen müssen, und wenn sie von Amtswegen oder zwar über Verlangen der Parteien, jedoch in solchen Fällen, in welchen die Localcommission dieses für nöthig erachtet, vorgeladen wurden. Die Entlohnung dieser Personen ist von der Localcommission mit Rücksicht auf den Erwerb derselben, auf die ortsüblichen Preise und die allenfalls nothwendigen Auslagen zu bemessen und auszuzahlen.

§. 16.

Personen, welche mit keiner wissenschaftlichen Fachbildung ausgerüstet, nur als erfahrene Land- und Forstwirthe über, auf Grund praktischer Erfahrung zu lösende Fragen aus dem Gebiethe der Land- und Forstwirthschaft einvernommen werden, können

praw jéj przekazanych, przesłane do komisyi krajowéj wraz z protokółem podawczym.

§. 12.

Wszelkie doręczenia i zapozwania, dotyczące osób, mieszkających w powiecie politycznym, w którym komisyja lokalna ma siedzibę swoją, przekazane będą urzędowi powiatowemu do bezzwłocznego załatwienia.

Doręczenia i zapozwania, wystósowane do osób, zamieszkałych zewnątrz powiatu politycznego, gdzie komisyja lokalna ma siedzibę swoją, spowodowane być winny drogą rekwizycyi przez urząd powiatowy zamieszkania.

Każde doręczenie lub zapozwanie obłożone być ma ze strony komisyi lokalnéj kartą odebrania lub arkuszem doręczenia, zupełnie prócz daty i podpisu wypełnionym.

§. 13.

Strony obowiązane są, na każde zapozwanie stawić się przed komisyją miejscową, chcąc uniknąć skutków niestawienia się, wyraźnie w zapozwaniu umieszczonemi być mających (§. 39 instrukcyi), udzielić wiadomości żądanych, i wydać komisyi lokalnéj potrzebne dokumenta i alegata.

§. 14.

Osoby, zapozwane przez komisyję lokalną jako biegli, pamiętnicy lub świadkowie, obowiązane są, nieodzownie zadosyć uczynić wezwaniu takowemu, ku czemu w razie odmówienia zniewolone być mogą karami piénięźnemi, któ re przez komisyję lokalną będą oznaczone, przez władze polityczne ściągnione i do funduszu miejscowych ubogich odwiezione.

Gdy kary piénięźne bezskutecznie już były orzeczone, lub dla ubóstwa nie mogą być wymierzone, polityczna władza na kary aresztu zasądzić winna.

§. 15.

Świadkowie i pamiętnicy otrzymają wynagrodzenie tylko na wyraźne żądanie i wtenczas tylko, gdy nad milę oddaleni są od miejsca wysłuchania z mieszkaniem swém, lub gdy cierpią uszczerbek w swym zarobku, lub z powodu wezwania robić sobie muszą wydatki, a oraz gdy albo z urzędu wezwani byli, albo wprawdzie na żądanie stron lecz w takich przypadkach, gdzie to za potrzebne uznaje komisyja lokalna. Wynagrodzenie osób tych ma być ze względem na ich zarobek, na ceny, w miejscu zwyczajne, i wszelakie potrzebne wydatki wymierzone i wypłacone.

§. 16.

Osoby, nieposiadające żadnego wykształcenia naukowego, a wezwane tylko jako doświadczeni gospodarze wiejscy lub leśni do rozwiązania pytań, dotyczących gospodarstwa wiejskiego i leśnego, na podstawie doświadczenia praktyczne-

nur auf die im §. 15 bestimmte Vergütung, nicht aber auf Entlohnung als Sachverständige Anspruch machen.

§. 17.

Die Localcommission hat von Fall zu Fall zu bestimmen, ob jene Kosten, welche die Parteien nach den Vorschriften des Patentes vom 5. Juli 1853 und dieser Instruction aus Eigenem zu tragen haben, durch einen Vorschuß von den Parteien sicherzustellen, oder wenn es die Geschäftsbeschleunigung wünschenswerth erscheinen läßt, einstweilen aus den Verlagsgeldern der Localcommission vorschußweise zu bestreiten sind. Im letzteren Falle sind die auf Rechnung des Landesfondes vorgeschossenen Kosten von den zahlungspflichtigen Parteien durch das Bezirksamt einzutreiben und an den Landesfond abzuführen.

§. 18.

Alle Correspondenzen und Amtspackete der Grundlasten-Ablösungs- und Regulirungs-Landescommission und der Localcommissionen und die an dieselben gerichteten Eingaben müssen behufs der portofreien Behandlung auf der Adresse mit der Bezeichnung: „In Grundlasten-Ablösungs- und Regulirungs-Angelegenheiten" versehen werden.

Zweiter Theil.

Von dem Verfahren.

Erstes Hauptstück.

Von dem Verfahren im Allgemeinen.

§. 19.

Die Grundlage des Verfahrens haben die bei der Grundlasten-Ablösungs- und Regulirungs-Landescommission in Folge des von ihr kundgemachten Edictes überreichten Anmeldungen und Provocationen zu bilden.

§. 20.

Die Landescommission hat die bei ihr eingebrachten Anmeldungen und Provocationen vorläufig in der doppelten Richtung zu prüfen, ob die angemeldeten oder provocirten Berechtigungen, beziehungsweise Grundlasten, den Bestimmungen des Patentes vom 5. Juli 1853 unterliegen, und sohin zu ihrer Amtshandlung gehören, dann ferner, ob die Anmeldungen und Provocationen dem mit dem Edicte gleichzeitig kundgemachten Unterrichte gemäß verfaßt sind und alle vorgeschriebenen Angaben enthalten.

§. 21.

Anmeldungen und Provocationen von Berechtigungen und beziehungsweise Grundlasten, welche den Bestimmungen des Patentes vom 5. Juli 1853 nicht unterliegen, hat

go, nie mogą żądać wprawdzie wynagrodzenia jako biegli, ale wynagrodzenia w §. 15 wspomnionego.

§. 17.

Komisyja lokalna stanowić winna od przypadku do przypadku, czy koszta, które strony z własnego ponosić mają, wedle przepisów Patentu z dnia 5. Lipca 1853 równie jak instrukcyi niniejszéj, sposobem zaliczki zabezpieczone być winny przez strony, lub téż, gdyby to pożądaném się okazało dla przyspieszenia czynności, czy one zaliczkowo opędzone będą z pieniędzy zasobowych komisyi lokalnéj. W ostatnim razie koszta zaliczone na rachunek funduszu krajowego ściągnione być mają od stron do wypłaty zobowiązanych przez urząd powiatowy i odwiezione do funduszu krajowego.

§. 18.

Wszelkie korespondencyje i pakiety tak komisyi krajowéj dla reluicyi indemnizacyjnéj i regulacyi jak komisyj lokalnych, równie podania do nich wystósowane, opatrzone być muszą celem wolnego od portoryum z niemi postępowania na adresie oznaczeniem: „w sprawach reluicyi indemnizacyjnéj i regulacyi“.

Część druga.

O postępowaniu.

Rozdział piérwszy.

O postępowaniu w ogólności.

§. 19.

Podstawę postępowania stanowić mają zameldowania i prowokacyje, wniesione do komisyi krajowéj dla reluicyi indemnizacyjnéj i regulacyi w skutek edyktu, przez nią ogłoszonego.

§. 20.

Komisyja krajowa rozpoznawać ma wniesione do niéj zameldowania i prowokacyje uprzednio pod tym dwojakim względem, czy zameldowane i prowokowane prawa, względnie ciężary gruntowe, podlegają postanowieniom Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r., a przeto należą do ich czynności urzędowéj, tudzież daléj, czy zameldowania i prowokacyje ułożone są stósownie do informacyi, jednocześnie z edyktem obwieszczonéj i zawiérają oraz wszelkie szczegóły przepisane.

§. 21.

Zameldowania i prowokacyje praw, względnie ciężarów gruntowych, nie podlegające postanowieniom Patentu z dnia 5. Lipca 1853, komisya krajowa od-

die Landescommission als zu ihrer Amtshandlung nicht gehörig unter Begründung der Incompetenz zurückzuweisen. Unterliegen die angemeldeten oder provocirten Berechtigungen den Bestimmungen des Patentes vom 5. Juli 1853, so sind die Anmeldungen und Provocationen, falls sie mangelhaft befunden werden, den Exhibenten zur Verbesserung und Wiedervorlage unter Festsetzung eines angemessenen Termines zurückzustellen, sonst aber jener Localcommission, in deren Amtsdistrikte der belastete Grund gelegen ist, zur competenten Amtshandlung zuzufertigen.

§. 22.

Die Landescommission ist berechtiget, mit dem Auftrage zur Vornahme der Amtshandlung der Localcommission auch bestimmte Weisungen über besonders beachtenswerthe Umstände und Verhältnisse, die Art und Weise und den Gang der zu pflegenden Erhebungen zu verbinden.

§. 23.

Die Localcommission darf nur die ihr von der Landescommission zur Amtshandlung zugefertigten Anmeldungen und Provocationen in Verhandlung nehmen.

Die Localcommission ist verpflichtet, in allen Fällen, wenn sie durch die Anzeige des Berechtigten, aus Anlaß der Verhandlungen, oder in sonstiger Weise in Kenntniß gelangt, daß über einzelne Berechtigungen, beziehungsweise Grundlasten, welche von Amtswegen der Ablösungs- oder Regulirungsverhandlung zu unterziehen sind, keine Anmeldungen eingebracht sind, die Anzeige an die Landescommission zu erstatten und deren Verfügungen abzuwarten.

§. 24.

Die Reihenfolge, in welcher die der Localcommission zur Amtshandlung zugekommenen Anmeldungen und Provocationen in Verhandlung zu nehmen sind, hat der Leiter der Localcommission mit Rücksicht auf möglichste Zeit- und Kostenersparung festzustellen.

§. 25.

Ueber jede nach Vorschrift des Anmeldungsedictes und Unterrichtes abgesondert eingebrachte Anmeldung oder Provocation ist eine abgesonderte Verhandlung einzuleiten, durchzuführen, und nach ihrem Abschlusse mit besonderem Berichte an die Landescommission zur Schlußfassung vorzulegen.

§. 26.

Die Localcommission hat durch gleichzeitige Verhandlnng jener abgesonderten Anmeldungen und Provocationen, welche dieselbe Liegenschaft oder dieselbe Gemeinde oder deren Glieder betreffen, dahin zu streben, daß alle an Ort und Stelle der Liegenschaft nöthigen Amtshandlungen, und alle mit den vorgeladenen Parteien aus einer Gemeinde zu verhandelnden Berechtigungen nach einander ohne Unterbrechung vorgenommen werden können.

rzucić winna, jako nie należące do jéj czynności urzędowéj przy uzasadnieniu inkompetencyi. Jeżeli zameldowane lub prowokowane prawa podlegają postanowieniom Patentu z dnia 5. Lipca 1853, zameldowania i prowokacyje, gdyby za niedostateczne uznane były, zwrócone być winny ekshibentom do poprawy i powtórnego przedłożenia z ustanowieniem stósownego terminu, w innym razie zaś przekazane do właściwéj czynności urzędowéj téj komisyi lokalnéj, w któréj dystrykcie położonym jest grunt obciążony.

§. 22.

Komisya krajowa prawo ma z nakazem ku przedsięwzięciu czynności urzędowéj do Komisyi lokalnéj wystósowanym, połączyć oraz pewne zlecenia względem szczególnéj uwagi wymagających okoliczności i stósunków, jako téż względem sposobu i toku dochodzeń odbywać się mających.

§. 23.

Lokalna komisyja pod rozprawę brać może tylko te zameldowania i prowokacyje, które jéj przez komisyję krajową do czynności urzędowéj przekazane będą.

Komisyja lokalna obowiazaną jest we wszystkich przypadkach doniesienie uczynić do komisyi krajowéj i oczekiwać zarządzeń téjże, w którychby bądź z zawiadomienia ze strony uprawnionego, bądź z powodu rozpraw, bądź w inny sposób wiadomość powzięła, iż względem niektórych praw, względnie ciężarów gruntowych, z urzędu pod rozprawę reluicyi lub regulacyi wziętemi być mających, nie były wniesione zameldowania.

§. 24.

Porządek, w jakim zameldowania i prowakacyje, nadesłane lokalnéj komisyi do urzędowania, pod rozprawę mają być wzięte, ustanowić winien przewodniczący komisyi lokalnéj z wszelkiém ile możności oszczędzeniem czasu i kosztów.

§. 25.

Względem każdego zameldowania lub prowokacyi, oddzielnie wniesionego wedle przepisu edyktu zameldowania i informacyi, oddzielna rozprawa ma być wytoczona, przeprowadzona, i po jéj zawarciu z osobną relacyją komisyi krajowéj do ostatecznéj uchwały przedłożona.

§. 26.

Komisyja lokalna, przedsiębiorąca jednoczesną rozprawę względem oddzielnych zameldowań i prowokacyj, dotyczących téj saméj realności, albo téj saméj gminy lub członków jéj, staranie ku temu zwrócić powinna, ażeby wszelkie w samémże miejscu realności wymagane czynności urzędowe, tudzież wszelkie z zapozwanemi stronami jednéj gminy do rozprawy wchodzące uprawnienia po kolei bez przerwy przedsiębrane były.

§. 27.

Zu jeder Verhandlung mit einer Partei muß stets auch die Gegenpartei vorgeladen, und es muß beiden Theilen die Gelegenheit geboten werden, sich über den Gegenstand der Verhandlung, über alle wesentlichen Angaben der Gegenpartei, die Aussagen der Zeugen und Gedenkmänner, die Gutachten der Sachverständigen, dann über die beigebrachten Behelfe auszusprechen, und am Schlusse das Begehren, insbesondere ob und in welcher Weise eine Ablösung oder Regulirung beabsichtiget wird, klar und deutlich zu stellen.

§. 28.

Wenn bei Erhebungen oder Vornahme von Augenscheinen, die Zuziehung einer Partei nothwendig oder zweckmäßig erscheint, muß jederzeit auch die Gegenpartei davon verständiget und zum Erscheinen eingeladen werden.

§. 29.

Die Localcommission hat alle Rechts- und thatsächlichen Verhältnisse, welche für die von der Landescommission zu schöpfende Entscheidung erheblich sind, nebst den dafür zu erlangenden Beweismitteln von Amtswegen zu erheben.

Es steht jedoch den Parteien frei, die ihnen nöthig scheinenden Erhebungen in Antrag zu bringen.

Findet die Commission auf diese Anträge oder auf allfällige Einwendungen der Parteien gegen die eingeleiteten Erhebungen nicht einzugehen, so hat sie die Gründe den Parteien bekannt zu geben und in den Verhandlungsact aufzunehmen.

§. 30.

Sind die Personen, welche als Berechtigte oder Verpflichtete, oder als Mitberechtigte am gemeinschaftlichen Besitzthume betheiliget sind, aus der zu verhandelnden Anmeldung oder Provocation nicht zweifellos zu entnehmen, so hat die Localcommission sich vor Beginn der Verhandlung die Kenntniß aller Interessenten durch Einvernehmung der Gemeindevorstände und andere zweckdienliche Erhebungen zu verschaffen.

Wenn dadurch nicht alle Bedenken über die vollständige Kenntniß aller Berechtigten bei der Verhandlung behoben werden können, hat die Localcommission, nach vorläufig von Fall zu Fall einzuholender Zustimmung der Landescommission, mittelst eines den Verhandlungsgegenstand genau bezeichnenden Edictes die unbekannten Theilnehmer zu der anberaumten Verhandlung mit dem Beisatze vorzuladen, daß ihr Nichterscheinen als eine freiwillige Verzichtleistung auf die ihnen zustehende Berechtigung angesehen werden würde.

Das Edict ist in das Amtsblatt der Kronlandszeitung einzuschalten, bei dem Bezirksamte wo die Lolalcommission amtirt, anzuschlagen, und in allen Gemeinden, in

§. 27.

Do każdéj rozprawy z jedną stroną zapozwana być musi także strona przeciwna, a obu stronom podana sposobność objawienia zdania swego względem przedmiotu rozprawy, względem wszelkich istotnych szczegółów strony przeciwnéj, względem zeznania świadków i pamiętników, jako téż opinii biegłych, tudzież względem alegatów przedłożonych, poczém strony na końcu jasno i wyraźnie żądanie swe wyłożyć mają, mianowicie, czy i w jaki sposób nastąpić ma reluicyja lub regulacya.

§. 28.

Jeżeli przy rozpoznaniu lub przedsiębraniu rewizyj naocznych przybranie jednéj strony wykazuje się potrzebném lub stósowném, powinna o tém każdego czasu także strona przeciwna być uwiadomioną, i do znajdowania się przy tém wezwaną.

§. 29.

Komisyja lokalna z urzędu dochodzić winna wszelkich stosunków prawnych i rzeczywistych, któreby ważnemi były dla rozstrzygnienia, nastąpić mającego przez komisyję krajową, wraz z dowodami, ku temu nabyć się mającemi.

Wolno atoliż stronom czynić przedstawienia względem dochodzeń, ukazujących się im potrzebnemi.

Jeżeli komisyja nie widzi się spowodowaną uwzględnić przedstawienia takowe lub zarzuty stron, zachodzące przeciw poczynionym dochodzeniom, obowiązaną jest o powodach zawiadomić strony i zamieścić je w akcie rozprawy.

§. 30.

Jeżeli z zameldowania lub prowokacyi, rozprawie ulegającéj, nie dają się w sposób niewątpliwy poznać osoby, które jako uprawnione lub zobowiązane, albo jako spółuprawnione interesowane są w spólnéj posiadłości, wówczas komisyja lokalna przed rozpoczęciem rozprawy sprawić sobie winna wiadomość o wszystkich interesentach przez wysłuchanie przełożonych gminnych i inne dochodzenia stósowne.

Gdyby przezto nie mogły być usunięte wszelkie wątpliwości o zupełnéj wiadomości wszystkich w rozprawie interesowanych, komisyja lokalna, zasięgnąwszy wprzód w każdym pojedynczym przypadku zezwolenia komisyi krajowéj; zapozwać winna niewiadomych uczestników do rozprawy wyznaczonéj za pomocą edyktu, przedmiot rozprawy dokładnie określającego, z tym dodatkiem, iż nieobecność ich uważaną będzie jako dobrowolne zrzeczenie się praw im przysłużających.

Edykt zamieszczonym być ma w Dzienniku urzędowym gazety Kraju koronnego, przybitym w urzędzie powiatowym, gdzie Komisyja lokalna siedzibę ma, i

denen nach Erwägung der Umstände Berechtigte vorkommen können, besonders zu verlautbaren.

§. 31.

Die zur Verhandlung vorgeladenen Parteien, d. i. alle jene, welche bei der in Frage stehenden Berechtigung als Berechtigte oder Verpflichtete, so wie bei gemeinschaftlichen Besitz- und Benützungsrechten als Theilnehmer erscheinen, müssen sich in die eingeleitete ämtliche Verhandlung einlassen.

§. 32.

Bei den Verhandlungen haben einzuschreiten:

a) Für Minderjährige, Curanden und Cridatare: die Vormünder, Curatoren und Vermögensverwalter;
b) für geistliche Communitäten: die Vorsteher und drei Glieder der Communität;
c) für weltliche Gemeinden: der Vorsteher mit einem Gemeinderathe und rücksichtlich einem Gemeindeausschuß-Mitgliede;
d) für weltliche moralische Personen, Corporationen und Gesellschaften: deren Vorstehung;
e) für Kirchen, Pfründen und Stiftungen: die Patrone und Vorsteher;
f) für Staats-, Fonds- und Stiftungsgüter: der Vorstand jener Behörde, welcher im Kronlande die Oberaufsicht über deren Verwaltung zusteht.

Alle diese zum Einschreiten bei der Verhandlung berechtigten Personen können sich durch Bevollmächtigte vertreten lassen.

§. 33.

Wenn die bezugsberechtigte oder leistungspflichtige Realität mehreren Personen zugleich gehört, so müssen die Eigenthümer einen gemeinschaftlichen Bevollmächtigten ernennen.

Vereinigen sie sich hierüber nicht, so hat auf deren Gefahr und Kosten die Localcommission einen gemeinschaftlichen Vertreter zu bestellen.

§. 34.

Wenn die Zahl der bei einer aufzuhebenden oder zu regulirenden Berechtigung, beziehungsweise Grundlast, oder bei gemeinschaftlichen Besitz- und Benützungsrechten gleichartig betheiligten Personen so groß ist, daß die Verhandlung mit den einzelnen nicht entsprechend durchgeführt werden kann, so hat die Localcommission dahin zu wirken, daß alle gleichartig betheiligten Parteien gemeinschaftlich Bevollmächtigte wählen, deren Zahl nicht unter drei und nicht über fünf festzustellen ist. Diese Bevollmächtigten müssen jedoch ihre Erklärungen einhellig abgeben, widrigens über die Punkte, rücksichtlich welcher dieselben nicht einig sind, die Parteien selbst einzuvernehmen sind.

Erscheinen nicht alle Bevollmächtigten, so ist mit den Anwesenden rechtsgiltig zu verhandeln.

osobno obwieszczonym we wszystkich gminach, w którychby się wedle okoliczności uprawnieni znajdować mogli.

§. 31.

Strony do rozprawy zapozwane, t. j. wszystkie te, które jako uprawnieni lub zobowiązani należą do prawa, w kwestyi będącego, niemniéj, które jako uczęstnicy udział biorą w prawach spólnego posiadania i użytkowania, wdać się muszą w rozprawę urzędową wyprowadzoną.

§. 32.

Przy rozprawach działać winni:

a) Za małoletnich, kurandów i krydataryjuszów: opiekunowie, kuratorowie i administratorowie majątku;

b) za komuny duchowne: przełożeni i trzej członkowie komuny;

c) za gminy świeckie: przełożony z jednym radcą gminnym a względnie z jednym członkiem wydziału gminnego;

d) za świeckie osoby moralne, korporacyje i towarzystwa: ich przełożeństwa;

e) za kościoły, prebendy i fundacyje: patronowie i przełożeni;

f) za dobra rządowe, funduszowe i fundacyjne: przełożony téj władzy, który poleconém sobie ma nadzór nad ich administracyją.

Wszystkie te do działania przy rozprawie uprawnione osoby, mogą być zastąpione przez pełnomocników.

§. 33.

Jeżeli realność do poborów uprawniona lub do prestacyj zobowiązana należy do kilku osób razem, właściciele obrać muszą spólnego pełnomocnika.

Jeżeli się na to nie zgodzą, komisyja lokalna ustanowi na koszt i niebezpieczeństwo ich spólnego zastępcę.

§. 34.

Gdyby liczba osób, jednostajnie interesowanych w uprawnieniu, mającém być zniesioném lub uregulowaném, względnie w ciężarach gruntowych, lub w prawach spólnego posiadania i użytkowania, tak była znaczną, iżby rozprawa z pojedynczemi nie mogła być stósownie przeprowadzoną, wówczas komisyja lokalna do tego dążyć powinna, ażeby wszystkie strony jednostajnie interesowane, spólnie obrały pełnomocników, których liczba ustanowioną być ma nie niżéj trzech i nie wyżéj pięciu. Ci pełnomocnicy muszą atoli jednomyślnie oddać swe deklaracyje, inaczéj bowiem względem punktów, w którychby się nie zgadzali, strony same wysłuchane być winny.

Jeżeli nie wszyscy pełnomocnicy stawają, wówczas rozprawa z obecnymi prawomocnie ma być prowadzoną.

Zur Uebernahme der Zustellungen haben jedoch die Parteien in allen derartigen Fällen einen gemeinschaftlichen Bevollmächtigten namhaft zu machen.

Wenn sich dieselben hierüber nicht vereinigen, und die Namhaftmachung eines Bevollmächtigten unterlassen sollten, so hat ihn die Localcommission zu bestellen.

§. 35.

Bevollmächtigte müssen sich, um zur Verhandlung zugelassen zu werden, mit einer legal ausgestellten Vollmacht ihres Machtgebers ausweisen. Nur der Ehemann wird als Machthaber seiner Gattin angesehen, außer er wäre von ihr geschieden, oder selbst nicht eigenberechtiget, oder es würde diese stillschweigende Ermächtigung ausdrücklich widerrufen.

Die Vollmachten müssen auf die Durchführung des nach dem Patente vom 5. Juli 1853 vorzunehmenden Ablösungs- oder Regulirungsgeschäftes überhaupt, oder in Betreff eines bestimmten Gutskörpers oder Rechtes, beziehungsweise Grundlast, lauten, und dürfen keine Beschränkungen oder Vorbehalte der Genehmigung an Seite des Machtgebers enthalten, widrigens der Bevollmächtigte als solcher nicht anerkannt und zur Verhandlung nicht zugelassen wird.

§. 36.

Die Localcommission hat jedem zur Verhandlung erscheinenden Bevollmächtigten, dessen Vollmacht nicht schon der ihr von der Landescommission zugekommenen Anmeldung oder Provocation beiliegt, die Vollmacht abzuverlangen, deren Inhalt genau zu prüfen, und falls kein Anstand obwaltet, den Acten beizulegen.

Ebenso haben gerichtlich bestellte Vormünder, Curatoren, Vermögensverwalter und Concursmassa-Vertreter ihre Bestellung gehörig auszuweisen, und hat die Localcommission ämtlich beglaubigte Abschriften der Bestellungsdecrete den Acten beizuschließen.

Für abwesende Parteien, deren Aufenthalt unbekannt ist, und die sich in Folge einer Anmeldung oder Provocation in eine Verhandlung rücksichtlich ihres Besitzstandes einlassen müssen, ist in Ermanglung eines rechtsgiltig Bevollmächtigten auf ihre Gefahr und Kosten von der Localcommission ein Curator zu bestellen. Diese Bestellung ist durch das Bezirksamt des Amtssitzes gerichtsordnungsmäßig kundzumachen.

§. 37.

Auf Grundlage einer nach §. 35 dieser Instruction ausgestellten Vollmacht kann der Machthaber bei den nach den Bestimmungen des Patentes vom 5. Juli 1853 stattfindenden Verhandlungen überhaupt, oder rücksichtlich des in der Vollmacht bezeichneten Gutskörpers oder Rechtes, beziehungsweise Grundlast, insbesondere, rechtsverbindliche Erklärungen abgeben, Vergleiche schließen, Schiedsrichter wählen, und Rechte unentgeltlich aufgeben.

Do odbiérania doręczeń winny będą jednak strony we wszystkich takowych przypadkach wymienić pełnomocnika spólnego.

Gdyby się na to nie zgodziły, i wymienić pełnomocnika zaniechały, ustanowić go ma komisyja lokalna.

§. 35.

By być do rozprawy przypuszczonym, muszą się pełnomocnicy wykazać legalnie wystawioném pełnomocnictwem swego mandanta. Tylko małżonek uważany będzie jako pełnomocnik swéj małżonki, chyba gdyby z nią rozdzielonym był od stołu i łoża, albo sam nie był własnouprawnionym, albo upoważnienie to domyślne wyraźnie było odwołaném.

Pełnomocnictwa te opiéwać muszą na przeprowadzenie czynności reluicyjnéj lub regulacyjnéj, przedsiębraną być mającéj wedle Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r. albo w ogólności, albo względem pewnego kompleksu dóbr lub prawa, względnie ciężaru gruntowego, i nie mogą w sobie mieścić żadnych ograniczeń lub zastrzeżeń uchwały ze strony mocodawcy, inaczéj bowiem taki pełnomocnik nie będzie uznany ani do rozprawy przypuszczony.

§. 36.

Komisyja lokalna żądać ma pełnomocnictwa od każdego pełnomocnika, do rozprawy stawającego, którego pełnomocnictwo nie jest już załączone do zameldowania lub prowokacyi, przez komisyję krajową jéj nadesłanéj, treść onegoż dokładnie rozpoznać, i jeżeli żadna nie zachodzi wątpliwość, takowe do aktów załączyć.

Podobnie téż sądowo ustanowieni opiekunowie, kuratorowie, administratorowie majątku i zastępcy massy konkursowéj należycie wykazać mają ustanowienie swe, a komisyja lokalna załączyć powinna do aktów urzędowo uwierzytelnione odpisy dekretów ustanowienia.

Za nieobecne strony, których pobyt jest niewiadomy, a które w skutek zameldowania lub prowokacyi wdać się muszą w rozprawę względem stanu posiadania swego, w braku prawomocnie ku temu upoważnionego, komisyja lokalna ustanowić powinna kuratora na koszt i niebezpieczeństwo ich. Ustanowienie to obwieszczoném być winno stósownie do ustawy sądowéj przez urząd powiatowy siedliska urzędowego.

§. 37.

Na podstawie pełnomocnictwa, wystawionego wedle §. 35 instrukcyi niniejszéj, może pełnomocnik przy rozprawach mających miejsce wedle postanowień Patentu z dnia 5. Lipca 1853 w ogólności, albo względem określonego w pełnomocnictwie komplexu dóbr lub prawa, względnie ciężaru gruntowego, w szczególności, zdawać deklaracyje prawomocne, zawiérać układy, obierać rozjemców, i praw się zrzekać bezpłatnie.

§. 38.

Die von den Parteien oder ihren Vertretern abgegebenen Erklärungen, eingegangenen Vergleiche und gemachten Zugeständnisse bedürfen zu ihrer Rechtsgiltigkeit weder die Zustimmung der Hypothekargläubiger, noch jene der Anwärter, oder der Curatoren eines mit dem Substitutions-, Fideicommiß- oder Lehenbande behafteten Gutes, noch die Genehmigung der administrativen oder Pflegschaftsbehörde.

§. 39.

Im Falle des nicht hinlänglich entschuldigten Ausbleibens einer oder beider Parteien, sowie wenn die erschienene Partei die Ertheilung von Auskünften oder die Beibringung ihrer Behelfe verweigert, hat die Localcomission auf Grundlage der Angaben und Beweismittel in dem Anmeldungs- und Provocationsoperate, sowie auf Grund der von der erschienenen Partei ertheilten Auskünfte und beigebrachten Behelfe die nöthigen Erhebungen von Amtswegen zu pflegen, und der nicht erschienenen oder die Auskünfte oder Behelfe verweigernden Partei steht gegen die Amtshandlung der Localcommission keine Einsprache oder Berufung zu.

Erscheint der ausgebliebene Theil nach begonnener Verhandlung, so kann er unbeschadet der Rechtsbeständigkeit des bereits Verhandelten zur weiteren Verhandlung zugelassen werden.

§. 40.

Ueber alle Verhandlungen und Erhebungen sind Protokolle aufzunehmen, welche von dem die Verhandlung oder Erhebung leitenden Mitgliede der Localcommission, dem Protokollsführer und den vernommenen Parteien unterfertiget sein müssen.

Die Protokolle sind klar und bündig abzufassen, und haben mit Hinweglassung alles nicht zur Sache Gehörigen ein treues Bild des Ganges und Ergebnisses der Verhandlung oder Erhebung zu liefern.

Wesentliche Aeußerungen der Parteien, Zeugen und Sachverständigen sind mit deren eigenen Ausdrücken aufzunehmen.

Schriftliche Aeußerungen und Bemerkungen der Parteien dürfen nicht angenommen werden.

§. 41.

Bei gegründeten Zweifeln und Bedenken in Betreff der Art des Vorganges bei den Verhandlungen, welche weder in den Bestimmungen des Patentes vom 5. Juli 1853 und des von der Landescommission erlassenen Anmeldungsedictes und Unterrichtes, noch durch diese Instruction ihre Lösung finden, hat die Localcommission die Belehrung der Landescommission einzuholen.

§. 42.

Alle Urkunden, Schriften und Verhandlungen, sowie die Eintragungen in die öffentlichen Bücher, genießen die Stämpel- und Gebührenbefreiung.

§. 38.

Deklaracyje, oddane przez strony lub ich zastępców, zawarte ugody i poczynione przyznania nie potrzebują do swéj prawomocności ani przyzwolenia wierzycieli hipotecznych, ani expektantów, lub kuratorów dóbr, zostających pod węzłem substytucyi, fideikomisu lub lenna, ani téż zatwierdzenia od władzy administracyjnéj lub kuratelnéj.

§. 39.

W razie nieusprawiedliwionego dostatecznie niestawienia się jednéj lub obu stron, tudzież gdy strona stawająca odmawia udzielenia wiadomości lub przedłożenia alegatów swych, komisyja lokalna z urzędu przedsiębrać winna potrzebne dochodzenia na podstawie szczegółów i dowodów w operacie zemeldowania i prowokacyi, niemniéj na zasadzie wiadomości, udzielonych przez stronę stawającą, jakotéż dokumentów przedłożonych, a stronie niestawającéj lub téż udzielenia wiadomości albo przedłożenia aktów odmawiającéj nie będzie przysłużać prawo odporu lub odwołania przeciw czynności urzędowéj komisyi lokalnéj.

Jeżeli strona brakująca stawa dopiéro po rozpoczęciu rozprawy, może takowa, nie naruszając prawomocności tego, co już dotąd odbyto, przypuszczoną być do dalszego ciągu rozprawy.

§. 40.

Względem wszelkich rozpraw i dochodzeń spisane być winny protokóły, które podpisane być winny przez członka komisyi lokalnéj, kierującego rozprawą lub dochodzeniem, przez protokolistę i strony wysłuchane.

Protokóły ułożone być powinny jasno i zwięźle, i opuszczając wszystko, co nie należy do rzeczy, przedstawiać wierny obraz toku i wyniku rozprawy lub dochodzenia.

Istotne oświadczenia stron, świadków i biegłych spisane być winny w ich własnych wyrazach.

Piśmienne oświadczenia i uwagi stron nie będą przyjęte.

§. 41.

Przy uzasadnionych wątpliwościach co do sposobu postępowania przy rozprawach, nieznajdujących rozwiązania ani w postanowieniach Patentu z dnia 5. Lipca 1853, tudzież wydanego przez komisyję krajową edyktu zameldowania i informacyi, ani w instrukcyi niniejszéj, komisyja lokalna zasięgnąć winna objaśnienia u komisyi krajowéj.

§. 42.

Wszelkie dokumenta, pisma i rozprawy, niemniéj wciągnienia do ksiąg publicznych doznają wolności stępla i należytości.

Zweites Hauptstück.

Eintheilung des Verfahrens und besondere Bestimmungen.

§. 43.

Das Verfahren zur Durchführung des Patentes vom 5. Juli 1853 bezüglich aller den Bestimmungen desselben unterliegenden Berechtigungen zerfällt in nachstehende drei Theile:

I. Erhebung und Feststellung aller factischen und rechtlichen Verhältnisse der Berechtigung und der Ablösbarkeit oder bloßen Regulirbarkeit derselben;

II. Erhebung und Feststellung aller näheren Bestimmungen des Ablösungs- oder Regulirungserkenntnisses, und

III. Vollstreckung und Durchführung der festgestellten Ablösung oder Regulirung und Feststellung von Provisorien.

Erster Abschnitt.

Von der Erhebung und Feststellung aller factischen und rechtlichen Verhältnisse der Berechtigung, dann der Ablösbarkeit oder bloßen Regulirbarkeit derselben.

§. 44.

Rücksichtlich eines jeden, den Bestimmungen des Patentes vom 5. Juli 1853 unterliegenden, ordnungsmäßig angemeldeten und sohin zur Verhandlung geeigneten Nutzungsrechtes müssen zuerst

a) dessen Beschaffenheit und Umfang;
b) das zu Grunde liegende Rechtsverhältniß;
c) die Liegenschaft, auf welche sich das in Verhandlung gezogene Recht bezieht;
d) die Personen, welche als Berechtigte und Verpflichtete, oder als Mitberechtigte am gemeinschaftlichen Besitzthume betheiliget sind;
e) die Thatsachen, durch welche die Art, die Dauer, das Maß des Genusses oder der Ausübung des zu regelnden Rechtes bestimmt werden können; und
f) die Gegenleistungen der Bezugsberechtigten an den Besitzer des belasteten Grundes erhoben, und müssen alle diese factischen und rechtlichen Verhältnisse entweder durch Uebereinkommen oder Erkenntniß der Landescommission festgestellt sein, wornach erst

g) wenn zwischen den Parteien über die Ablösung und die Art des Entgeltes, oder die Regulirung kein zur Bestätigung geeigneter Vergleich zu Stande kommt, die Verhältnisse und Umstände, auf welche es bei der Entscheidung der Frage: ob, in

Rozdział drugi.

Padział postępowania i szczególne postępowania.

§. 43.

Postępowanie dla przeprowadzenia Patentu z dnia 5. Lipca 1853 względem wszelkich uprawnień ulegających postępowaniom onegoż zawiéra w sobie następujące trzy części:

I. Dochodzenie i ustanowienie wszelkich faktycznych i prawnych stósunków uprawnienia, i czy nastąpić ma reluicyja lub tylko regulacyja,

II. Dochodzenie i ustanowienie wszelkich bliższych szczegółów orzeczenia reluicyjnego lub regulacyjnego, tudzież

III. Wykonanie i przeprowadzenie ustanowionéj reluicyi lub regulacyi niemniéj ustanowienie prowizoryjów.

Oddział piérwszy.

O dochodzeniu i ustanowieniu wszelkich faktycznych i prawnych stósunków uprawnienia, tudzież, czy zachodzi reluicyja lub tylko regulacyja.

§. 44.

Względem każdego, postanowieniom Patentu z dnia 5. Lipca 1853 ulegającego, należycie zameldowanego, a przeto do rozprawy sposobiącego się prawa użytkowania oznaczyć najprzód należy:

a) jego skład i objętość;

b) stosunek prawny podstawą będący;

c) realność, do któréj się odnosi prawo, pod rozprawę wzięte;

d) osoby, interesowane w posiadłości spólnéj jako uprawnione i zobowiązane, lub jako spółuprawnione;

e) okoliczności, któremi oznaczonym być może sposób, trwanie, miara użytkowania lub wykonania prawa uregulowaném być mającego; tudzież

f) prestacyje wzajemne ze strony osób do poboru uprawnionych, przypadające posiadaczowi gruntu obciążonego, zarazem ustanowione być muszą wszelkie te faktyczne i prawne stosunki albo drogą ugody, albo w skutek orzeczenia komisyi krajowéj, poczém dopiéro

g) jeżeliby między stronami względem reluicyi i sposobu wynagrodzenia, albo względem regulacyi nie nastąpiła żadna ugoda, do potwierdzenia sposobiąca się, rozpoznać należy te stosunki i okoliczności, od których zależy rozstrzy-

wieweit und auf welche Art eine Ablösung oder Regulirung stattzufinden habe, zu erheben sind.

§. 45.

Die Localcommission hat zum Beginne der Verhandlung den Ort, Tag und Stunde festzusetzen, und dazu unter Bekanntgabe des Gegenstandes alle betheiligten Interessenten (§§. 30 und 31 dieser Instruction), deren gesetzliche zur Verhandlung berechtigte Vertreter (§. 32 der Instruction) oder legal ausgewiesenen Bevollmächtigten unter Androhung der Folgen des §. 39 dieser Instruction vorzuladen, die Zustellung dieser Vorladungen nach Vorschrift des §. 12 dieser Instruction zu veranlassen, und dafür Sorge zu tragen, daß die Ausweise über die ordnungsmäßig geschehene Zustellung aller Vorladungen noch vor der anberaumten Verhandlungs-Tagsatzung vorliegen.

§. 46.

Die einmal angefangene Verhandlung muß in der Regel ununterbrochen fortgesetzt werden, und ist nur dann auszusetzen, wenn entweder die Verhältnisse der Sache es erfordern, oder unabwendbare Hindernisse sich der Beendigung entgegenstellen.

Im Falle der Abbrechung ist den Parteien der zur Fortsetzung derselben sogleich festzustellende Termin protokollarisch bekannt zu geben, und dieselben haben dazu ohne weitere schriftliche Aufforderung zu erscheinen.

Bleibt die Partei von einer der zur Fortsetzung der Verhandlung oder deren Abschluß anberaumten Tagsatzung weg, oder bringt sie in dem bestimmten Termine die ihr abgeforderten Behelfe nicht bei, so treffen sie die im §. 39 dieser Instruction normirten Folgen.

§. 47.

Das die Verhandlung pflegende Mitglied der Localcommission hat die den Gegenstand derselben bildende Anmeldung oder Provocation sammt allen darin enthaltenen Angaben und beigebrachten Behelfen den erschienenen Parteien bekannt zu geben, umständlich und faßlich zu erläutern, und bei Anmeldungen die Bezugsberechtigten, bei Provocationen die Provocaten zunächst um ihre Erklärung über den Inhalt der Anmeldung oder Provocation in allen nach §. 7 des Patentes vom 5. Juli 1853 zu erhebenden Puncten zu vernehmen.

Für diese Erhebungen sind zunächst die übereinstimmenden Erklärungen der Parteien maßgebend (§. 8 des Patentes).

§. 48.

Die streitigen Puncte, so wie überhaupt der ganze Ablösungs- oder Regulirungsact sind thunlichst durch gütliches Uebereinkommen der Parteien festzustellen, welches stets von Amtswegen angestrebt werden muß.

Den Parteien steht es frei, sich auf Ablösung durch Abtretung von Grund und Boden, durch baren Erlag oder Sicherstellung eines Capitales, durch ein anderes Ent-

gnienie kwestyi: czy, jak dalece i w jaki sposób nastąpić ma reluicyja lub regulacyja.

§. 45.

Do rozpoczęcia rozprawy wyznaczyć powinna komisyja lokalna miejsce, dzień i godzinę, i z obwieszczeniem przedmiotu zapozwać wszystkie strony interesowane (§§. 30 i 31 niniejszéj instrukcyi), ich prawnych do rozprawy upoważnionych zastępców (§. 32 instrukcyi) lub legalnie wykazanych pełnomocników pod zagrożeniem skutków §. 39 niniejszéj instrukcyi, doręczenie zapozwań spowodować wedle przepisu §. 12 niniejszéj instrukcyi, i ku temu starania przyłożyć, ażeby wykazy należycie wykonanego doręczenia wszystkich zapozwań jeszcze przed wyznaczonym do rozprawy terminem były przedłożone.

§. 46.

Rozpoczęta raz rozprawa, z reguły bez przerwy ma być prowadzoną, i wtedy tylko będzie odłożoną, gdy tego albo stosunki rzeczy wymagają, albo nieodwrotne przeszkody przeciw wykończeniu stawiają.

Wrazie przerwy protokólarnie wyznaczony będzie stronom termin do dalszego ciągu rozprawy, na który stawać mają bez wszelkiego dalszego wezwania piśmiennego.

Jeżeli strona nie stawa na terminie, wyznaczonym do dalszego ciągu lub wykończenia rozprawy, lub nie przedkłada w czasie określonym dokumentów, od niéj żądanych, wówczas przypisać sobie winna skutki, w §. 39 niniejszéj instrukcyi unormowane.

§. 47.

Członek komisyi lokalnéj rozprawę prowadzący ogłosić powinien stronom stawającym zameldowanie lub prowokacyję, przedmiot onéjże stanowiącą, wraz z wszelkiemi tamże zawartemi szczegółami i przedłożonemi dokumentami, objaśnić okolicznie i zrozumiale, a przy zameldowaniach wysłuchać uprawnionych do poboru, przy prowokacyjach zaś prowokowanych, najpiérw względem ich oświadczenia się, co do treści zameldowania lub prowokacyj we wszystkich punktach, wedle §. 7 Patentu z dnia 5. Lipca 1853 dochodzonemi być mających.

W tych dochodzeniach za podstawę służyć najpiérw będą zgodne oświadczenia stron (§. 1 Patentu).

§. 48.

Punkta sporne, równie jak w ogólności cały akt reluicyjny lub regulacyjny, ustanowione być mają ile możności na drodze dobrowolnéj ugody stron, do któréj zawsze z urzędu dążyć należy.

Stronom wolno jest zgodzić się na reluicyję przez odstąpienie gruntu i ziemi, przez złożenie gotówki lub zabezpieczenie kapitału, przez inną odpłatę albo

gelt oder statt der Ablösung über die Regulirung und die Art und Weise derselben zu einigen (§. 9 des Patentes).

§. 49.

Wenn der die Verhandlung leitende Commissär sein Streben nach gütlicher Ausgleichung von Erfolg begleitet sieht, hat er die weitere Erhebung sogleich auf die Rücksichten auszudehnen, aus denen nach Vorschrift des §. 9 des Patentes das beabsichtigte Uebereinkommen der Parteien beanständet werden könnte, wenn nämlich dadurch Bestimmungen dieses Patentes, insbesondere Rücksichten der Landescultur verletzt werden, oder wenn begründete Hindernisse in Absicht auf die Durchführung bestehen.

§. 50.

Sind keine solchen Anstände vorhanden oder sind sie auf Anregung des die Verhandlung Leitenden, welcher den Parteien die geeigneten Vorstellungen zu machen, und die mögliche Abhilfe an die Hand zu geben hat, beseitiget worden, so schreitet der Commissär ohne Weiteres zur protokollarischen Aufnahme des ganzen Auseinandersetzungsactes, soweit solcher durch beiderseitiges Uebereinkommen zu erreichen, und soweit es nothwendig ist, um auf dieser Grundlage den Vorschriften des Patentes in den §§. 15 — 23 in Brtreff der Regulirung und in den §§. 24 — 32 und 39 in Betreff der Ablösung Genüge leisten zu können.

Die abzutretenden oder zu theilenden Grundstücke sind nach Lage, Ausdehnung, Katastral- und ortsüblichen Bezeichnungen so genau zu bestimmen, daß hiernach im Falle der Bestätigung des Vergleiches durch die Landescommission zur Absonderung, Mappirung, Begränzung u. s. w. geschritten werden kann.

§. 51.

Die auf diese Weise zu Stande gekommene Auseinandersetzung ist sammt allen Verhandlungsacten ohne Verzug von der Localcommission, mit den von ihr gemachten Wahrnehmungen und gutächtlichen Anträgen begleitet, der Landescommission behufs der Bestätigung einzusenden.

§. 52.

Wird von den Parteien ein zwischen ihnen über Berechtigungen, welche den Bestimmungen des Patentes vom 5. Juli 1853 unterliegen, zu Stande gekommener Vergleich überreicht, dem es an der zur Zeit des Abschlusses gesetzlich erforderlichen Bestätigung der competenten Behörde gebricht, so ist die Zulässigkeit und Vollständigkeit des getroffenen Uebereinkommens von der Localcommission nach Vorschrift der §§. 49 und 50 dieser Instruction zu prüfen, und das darüber aufzunehmende Protokoll nebst dem Vergleiche der Landescommission zur Schlußfassung vorzulegen.

§. 53.

Gelingt es nicht, die Auseinandersetzung durch Uebereinkommen vollständig zu Stande zu bringen, so ist über die streitig gebliebenen Puncte a—f des §. 7 des Pa-

zamiast reluicyi na regulacyję i rodzaj lub sposób téjże (§. 8 Patentu).

§. 49.

Jeżeli staranie komisarza, kierującego rozprawą, ku dobrowolnéj ugodzie bierze skutek pożądany, dalsze już dochodzenie zaraz rozciągnąć powinien na względy, z których wedle przepisu §. 9 Patentu zamierzona ugoda stron mogłaby być zakwestyjonowaną, a to gdyby postanowienia Patentu rzeczonego, mianowicie względy kultury krajowéj były nadwerężone, albo gdyby ukazywały się uzasadnione przeszkody pod względem przeprowadzenia.

§. 50.

Gdzie trudności takowe nie zachodzą, lub téż usunięte zostały staraniem przewodniczącego w rozprawie, który stronom czynić winien stósowne przedstawienia i możliwą dawać pomoc zaradczą, komisarz wprost przystąpić powinien do protokólarnego spisania całego aktu rozkładowego, o ile takowy osiągnąć się daje na drodze wzajemnéj ugody, i o ile tego potrzeba wymaga, by na téj podstawie zadosyć uczynić przepisom Patentu w §§. 15 — 23 co do regulacyi a w §§. 24—32 i 39 co do reluicyi.

Grunta odstąpionemi lub podzielonemi być mające, powinny wedle położenia, rozciągłości, katastralnych i zwykłych w miejscu oznaczeń tak dokładnie być określone, iżby na podstawie tegoż w razie potwierdzenia ugody przez komisyję krajową przeprowadzoném być mogło oddzielenie, skreślenie w mapach, ograniczenie i t. d.

§. 51.

Rozkład, w ten sposób do skutku przywiedziony, komisyja lokalna bezzwłocznie przesłać winna komisyi krajowéj do potwierdzenia, wraz z wszelkiemi aktami rozprawy, i własnemi spostrzeżeniami jako téż wnioskami opinującemi.

§. 52.

Jeżeli względem praw, podlegających postanowieniom Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r. podały strony ugodę, między sobą zawartą, któréj brakuje w czasie zawarcia prawnie wymaganego potwierdzenia władzy właściwéj, komisyja lokalna dochodzić winna wedle przepisu §§. 49 i 50 niniejszéj instrukcyi dopuszczalności i zupełności ugody zawartéj, i protokół w téj mierze spisany wraz z ugodą przedłożyć komisyi krajowéj do stanowczego rozstrzygnienia.

§. 53.

Jeżeli się nie uda przywieść rozkład zupełnie do skutku, wówczas względem spornych punktów a—f §. 7 Patentu, wyłożywszy w protokóle jasno te punkta,

tentes, nachdem jene Puncte, über welche Uebereinstimmung herrscht oder erzielt wurde, im Protokolle klar hervorgehoben worden sind, die Erhebung aller nöthigen Daten auf eine Weise zu pflegen, welche die Landescommission in den Stand setzt, ihre Entscheidung nach Vorschrift der §§. 10—12 des Patentes zu fällen.

§. 54.

Erkennen die Parteien, gegen welche die Anmeldung oder Provocation gerichtet ist, deren Inhalt nicht als richtig an, so sind die erhobenen Anstände, es mögen dieselben den leistungspflichtigen Grund, die Beschaffenheit oder den Umfang des Nutzungsrechtes, das zu Grunde liegende Rechtsverhältniß, die Thatsachen, durch welche die Art, die Dauer, das Maß des Genusses oder der Ausübung des zu regelnden Rechtes bestimmt werden kann, oder die Gegenleistungen betreffen, zu Protokoll zu bringen, wobei den Parteien zu einer klaren Darstellung der Thatsachen, worauf sich ihre Forderungen gründen, zur Unterstützung ihrer Ansprüche mit den nöthigen Beweismitteln, und zu einem der Sache angemessenen genau bestimmten Begehren die erforderliche Anleitung zu geben ist.

§. 55.

Hierüber ist der Anmelder oder Provocant zu vernehmen, und zu einer bestimmten und klaren Aeußerung über die von der Gegenpartei angeführten Thatsachen und beigebrachten Behelfe, sowie zur Beibringung der eigenen Beweismittel anzuleiten, und es ist derart mit Vernehmung beider Theile so lange fortzufahren, bis der Gegenstand des Streites von beiden Seiten vollständig erörtert und möglichst klar gestellt, und alle zu Gebote stehenden Beweismittel beigebracht und benützt worden sind.

§. 56.

Bei der Verhandlung hat die Localcommission von Amtswegen oder auf Erinnerung der Partei in Erwägung zu ziehen, und im Protokolle unter Constatirung der darüber entscheidenden Thatsachen zu bemerken, ob das Nutzungsrecht, wenn es auch factisch ausgeübt wurde, vertragswidrig war, oder, wenngleich dem Vertrage gemäß, die gesetzlichen Bestimmungen überschritten habe (§. 12 des Patentes).

§. 57.

Die Localcommission hat zur vollständigen Klarstellung aller streitig gebliebenen rechtlichen und thatsächlichen Verhältnisse, außer den von den Parteien beigebrachten Documenten, die abgängigen Urkunden, behördlichen Erkenntnisse, die nöthigen Auszüge aus den öffentlichen Büchern, Urbarien, Katastral- und sonstigen Acten herbeizuschaffen, die von den Parteien namhaft gemachten Zeugen, in soferne dieselben nicht verwerflich sind, und sich von deren Einvernehmung eine sachdienliche Aufklärung erwarten läßt, sowie auch andere Zeugen und Gedenkmänner, deren Einvernehmung ihr zweckdienlich erscheint, abzuhören, die Sachverständigen um ihr Gutachten zu vernehmen, und in Fällen, wo

względem których zgodność panuje lub osiągniętą została, dochodzenie wszelkich potrzebnych dat w ten sposób przedsiębraném być winno, iżby komisyja krajowa w stanie była, wydać rozstrzygnienie wedle przepisu §§. 10—12 Patentu.

§. 54.

Jeżeli strony, przeciw którym wystósowane jest zameldowanie lub prowokacyja, nie uznają treści za prawdziwą, wówczas zarzuty, dotyczące bądź gruntu, do prestacyi zobowiązanego, bądź własności lub objętości prawa użytkowania, bądź stósunku prawnego, podstawą będącego, bądź okoliczności, któremiby oznaczonym być mógł rodzaj, trwanie, miara użytkowania lub wykonywania prawa, regulowaném być mającego, bądź nareszcie prestacyj wzajemnych, do protokółu spisane być mają, przyczém stronom wskazać należy drogę do jasnego przedstawienia okoliczności, na których się ich pretensyje zasadzają, do uzasadnienia praworoszczeń potrzebnemi dowodami, jako téż do dokładnego oznaczenia żądania, naturze rzeczy odpowiadającego.

§. 55.

Następnie wysłuchany być winien meldujący lub prowokujący, który także naprowadzony będzie do dokładnego i jasnego oświadczenia się tak względem okoliczności, przez stronę przeciwną przytoczonych, jak dokumentów przedłożonych, niemniéj do przedłożenia własnych dowodów, i w ten sposób z wysłuchaniem stron dopóty postępować należy, dopóki przedmiot sporu z obu stron nie jest zupełnie wyłuszczony i ile możności jasno przedstawiony, a zarazem, dopóki nie były wszelkie istniejące dowody przedłożone i używane.

§. 56.

Przy rozprawie powinna komisyja lokalna z urzędu lub na wniosek strony wziąść na uwagę, i w protokóle przy sprawdzeniu stanowczych w téj mierze okoliczności nadmienić, czy prawo użytkowania, chociaż w rzeczy saméj było wykonaném, sprzeciwiało się umowie, lub, chociaż zgodne z umową, przekraczało postanowienia prawne (§. 12 Patentu).

§. 57.

Komisyja lokalna obowiązaną jest dla zupełnego wyjaśnienia wszelkich spornych stosunków tak prawnych jak rzeczywistych, prócz dokumentów, przez strony przedłożonych, postarać się o dokumenta brakujące, wyroki urzędowe, potrzebne wyciągi z ksiąg publicznych, aktów urbaryjalnych, katastralnych i innych, wysłuchać nie tylko świadków, przez strony wymienionych, o ile ci nie są do odrzucenia, a spodziéwać się można, że z ich wysłuchania nastąpićby mogło należyte wyjaśnienie rzeczy, lecz także i innych świadków i pamiętników, których wysłuchanie zdaje się jéj być stósowném, zasięgnąć opinii biegłych, i w przy-

es nach Vorschrift des Patentes nothwendig ist (§§. 11 und 26 des Patentes) oder sich die Parteien darauf vergleichen, den Befund durch Sachverständige zu veranlassen.

§. 58.

Urkunden, deren Echtheit bestritten oder zweifelhaft ist, müssen in Original, sonst in beglaubigter Abschrift den Verhandlungsacten beigelegt werden.

Befinden sich die erforderlichen Urkunden oder die zur Beurtheilung der bestrittenen oder zweifelhaften Echtheit erforderlichen Acten oder Behelfe bei einer anderen öffentlichen Behörde, als dem Bezirksamte, wo die Localcommission ihren Amtssitz hat, so ist die betreffende Behörde um deren Uebersendung anzugehen.

§. 59.

Findet die Localcommission die Vernehmung von Zeugen und Gedenkmännern nothwendig, so sind dieselben zur Abhörung vorzuladen, wenn sie im Bezirke, wo die Localcommission ihren Amtssitz hat, wohnen, widrigens die Personalbehörde der Zeugen oder Gedenkmänner um deren beeidete Abhörung über die mitzutheilenden Weisartikel und Fragestücke, oder in deren Ermanglung über die bestimmt zu bezeichnenden Thatumstände zu ersuchen ist.

§. 60.

Die Parteien, welche sich auf Zeugen oder Gedenkmänner berufen, haben die Thatsachen, worüber dieselben vernommen werden sollen, gleich in dem Verhandlungsprotokolle bestimmt zu bezeichnen, oder eigene Weisartikel einzulegen, in welch letzterem Falle die Gegenpartei besondere Fragestücke in dem Verhandlungsprotokolle stellen, oder einlegen kann.

§. 61.

Die abzuhörenden Zeugen und Gedenkmänner sind an ihre Pflicht, die volle Wahrheit zu sagen, zu erinnern und zu beeiden, falls nicht beide Streittheile auf die Beeidigung verzichten.

Bei der Abhörung sind die von den Parteien eingelegten Weisartikel und Fragestücke zu benützen, überflüssige, dunkle und unvollständige Artikel und Fragen wegzulassen, zu erläutern und zu ergänzen oder durch andere zu ersetzen.

Wurden keine Weisartikel und Fragestücke überreicht, so hat die Localcommission die Fragen selbst zu entwerfen, und es ist überhaupt das Verhör so zu leiten, daß von dem Zeugen die ihm mögliche bestimmte und klare Auskunft über die streitigen Thatsachen gegeben, und nöthigenfalls die Glaubwürdigkeit seiner Aussagen gehörig ins Licht gesetzt werde.

§. 62.

Die Localcommission ist berechtiget, wenn sie es zur vollständigen Aufklärung streitiger Thatumstände für zweckdienlich erachtet, die Zeugen und Gedenkmänner in Gegenwart der vorzuladenden Streittheile abzuhören, und Zeugen, welche in ihren Aussagen

padkach, gdzie to wedle przepisu Patentu potrzebném jest (§§. 11 i 26 Patentu) lub na to zgadzają się strony, zarządzić wywód stanu rzeczy przez biegłych.

§. 58.

Dokumenta, których prawdziwość jest albo zaprzeczoną, albo wątpliwą, muszą w oryginale, zresztą w wierzytelnym odpisie do aktów rozprawy być załączone.

Jeżeli dokumenta potrzebne lub akta albo alegata wymagane do ocenienia zaprzeczonéj lub wątpliwéj prawdziwości znajdują się u innéj władzy publicznéj, a nie w urzędzie powiatowym, gdzie komisyja lokalna siedzibę swą ma, żądać należy od władzy dotyczącéj ich przesłania.

§. 59.

Jeżeli komisyja lokalna widzi potrzebę wysłuchania świadków i pamiętników, wówczas ci zapozwani być winni do wysłuchania, jeżeli mieszkają w powiecie, gdzie komisyja lokalna ma siedzibę swoją, inaczéj zaś władza personalna świadków lub pamiętników wezwaną być winna o wysłuchanie ich zaprzysiężone względem zakomunikowanych artykułów dowodowych i interrogatoryj, lub téż w braku takowych względem okoliczności dokładnie oznaczonemi być mających.

§. 60.

Strony odwołujące się na świadków lub pamiętników, już w protokóle rozprawy dokładnie oznaczyć mają te okoliczności, względem których wysłuchanemi być mają, albo załączyć własne artykuły dowodowe, w którymto razie strona przeciwna podać lub załączyć może osobne interrogatoryja do protokółu rozprawy.

§. 61.

Świadkowie i pamiętnicy napomnieni być winni przy odebraniu przysięgi, jeżeli nie zrzekły się obie strony zaprzysiężenia, iż obowiązani są zeznać prawdę zupełną.

Przy wysłuchaniu użytemi być mają załączone przez strony artykuły dowodne i interrogatoryja, atoliż zbyteczne, ciemne i niezupełne będą opuszczone, objaśnione lub uzupełnione, albo téż przez inne zastąpione.

Jeżeli nie podano żadnych artykułów dowodnych i interrogatoryjów, komisyja lokalna sama ułożyć winna pytania, i w ogólności przesłuchanie tak ma być prowadzone, ażeby świadek udzielił jak najdokładniejszéj i ile możności jasnéj wiadomości o okolicznościach spornych, a zarazem, gdzie tego potrzeba wymaga, by wiarygodność zeznań jego w należytém świetle się wykazywała.

§. 62.

Komisyja lokalna uprawniona jest, jeżeli to za stósowne uznaje, do zupełnego wyjaśnienia okoliczności spornych, wysłuchać świadków i pamiętników w obecności stron spornych, wezwanemi być mających, a świadków, którzyby w ze-

von einander in wesentlichen Puncten abweichen, einander gegenüber zu stellen, und neuerlich über die differirenden Puncte ihrer bisherigen Aussagen zu vernehmen.

§. 63.

Die Einvernehmung beeideter Sachverständiger findet Statt:

a) entweder zur Abgabe des Gutachtens über Fragen, zu deren Lösung besondere Fachkenntnisse erforderlich sind (§. 40 des Patentes), oder

b) zur Abgabe eines Befundes in den Fällen der §§. 11, 26 und beziehungsweise §. 17 des Patentes.

Im ersteren Falle hat die Localcommission jene aus den ihr beigegebenen Sachverständigen zu bestimmen, deren Gutachten sie einzuholen, oder welche sie den Verhandlungen beizuziehen für zweckdienlich erachtet.

Im letzteren Falle hat jeder der beiden Streittheile eine gleiche von der Localcommission zu bestimmende Zahl von Sachverständigen und diese den Obmann innerhalb einer anzuberaumenden Präclusivfrist zu benennen und der Localcommission anzuzeigen, widrigens letztere zur Ernennung schreitet.

Die von den Parteien benannten und noch nicht beeideten Sachverständigen sind ungesäumt für die gewissenhafte Abgabe ihres Befundes in Eidespflicht zu nehmen.

§. 64.

Die Sachverständigen sind zur Einvernehmung auf einen bestimmten Tag vorzuladen, wovon, wenn es sich um Abgabe eines Befundes handelt, auch die Parteien mit der Aufforderung zum Erscheinen zu verständigen sind.

Die Localcommission hat die an Ort und Stelle vorzunehmenden Augenscheine zu bestimmen, und die Fragepuncte, über welche die Sachverständigen ihr Gutachten oder ihren Befund abzugeben haben, festzusetzen und den ganzen Vorgang zu leiten.

Den Sachverständigen ist zu ihrer Information die Einsicht aller Verhandlungsacten und Behelfe, sowie ferner gestattet, unerläßlich nöthige ergänzende Aufklärungen durch Herbeischaffung noch mangelnder Behelfe, oder durch Einvernehmung von Zeugen oder Gedenkmännern, oder der Parteien selbst bei der Localcommission zu beantragen.

Die zur Vernehmung der Sachverständigen vorgeladenen Parteien sind berechtiget, behufs einer gründlichen Beurtheilung des Gegenstandes ergänzende Fragepuncte in Antrag zu bringen, und sind verpflichtet, den Sachverständigen geforderte Aufklärungen und Behelfe zu geben.

§. 65.

Gegen die von den Sachverständigen abgegebenen Befunde findet keine Berufung Statt.

Rücksichtlich der von den Sachverständigen eingeholten gutächtlichen Aeußerungen steht es der Landescommission frei, im Falle sie es für nothwendig hält, vor ihrer Ent-

znaniach swych w punktach istotnych różnili się, skonfrontować, i na nowo wysłuchać względem różniących się punktów dotychczasowego ich zeznania.

§. 63.

Wysłuchanie zaprzysiężonych biegłych miejsce ma:

a) albo dla dania opinii względem pytań, do których rozwiązania szczególne wiadomości są potrzebne (§. 40 Patentu), albo

b) dla przedłożenia wywodu w przypadkach §§. 11, 26 a względnie §. 17 Patentu.

W piérwszym przypadku komisyja lokalna wyznaczyć winna tych z grona przydanych jéj biegłych, których opinii zasięgnąć, lub téż, których do rozpraw przybrać, za stósowne uznaje.

W ostatnim razie, każda z obu stron spornych wymienić winna równą, przez komisyję lokalną oznaczoną być mającą liczbę biegłych, ci zaś przewodnika, w ciągu wyznaczonego terminu prekluzyjnego, i doniesienie o tém uczynić komisyi lokalnéj, inaczéj bowiem taż sama nominacyję przedsięweźmie.

Biegli, przez strony wymienieni i jeszcze niezaprzysiężeni, bezzwłocznie przysięgą stwierdzić winni sumienne przedstawienie stanu rzeczy.

§. 64.

Biegli zapozwani będą do wysłuchania na dzień pewny, o czém wiadomość otrzymać winny także strony z zawezwaniem do stawienia się w tym razie, gdy idzie o przedstawienie wywodu rzeczy.

Komisyja lokalna oznaczyć winna, jakie rewizyje naoczne w samémże miejscu mają być przedsiębrane, tudzież ustanowić interrogatoryja, względem których biegli złożyć mają zdanie swe lub wywód, i całym tokiem postępowania tego kierować.

Biegli dozwolone sobie mają przeglądnienie wszystkich aktów rozprawy i alegatów, dla informacyi swéj, jako téż zawnioskować mogą u komisyi lokalnéj potrzebne koniecznie wyjaśnienia uzupełniające przez dostarczenie brakujących jeszcze alegatów, lub przez wysłuchanie świadków albo pamiętników, albo stron samych.

Strony do wysłuchania biegłych zapozwane, prawo mają, dla gruntownego ocenienia przedmiotu zawnioskować interrogatoryja uzupełniające, i obowiązane są, udzielić biegłym żądanych wyjaśnień i alegatów.

§. 65.

Od wywodów, przez biegłych złożonych, nie ma powołania.

Co do oświadczeń opinujących, zasięgnionych od biegłych, pozostawioném sobie ma do woli komisyja krajowa w razie, gdy tego uznaje potrzebę, przed

scheidung auch noch andere, als die bereits von der Localcommission einvernommenen Sachverständigen selbst einzuvernehmen oder einvernehmen zu lassen.

§. 66.

Den Parteien steht es frei, zur endgiltigen Entscheidung einzelner streitiger Puncte der rechtlichen und thatsächlichen Verhältnisse des Nutzungsrechtes (§. 7 a—f des Patentes) sich auf ein Schiedsgericht oder den Befund durch Sachverständige zu vergleichen.

Ein solcher Vergleich muß die Zahl und die Personen, welche als Schiedsrichter oder Sachverständige ihr Amt zu handeln haben, festsetzen.

Auf Grund eines derartigen Vergleiches hat die Localcommission den schiedsrichterlichen Spruch oder Befund der Sachverständigen aufzunehmen, welche beide als übereinstimmende Erklärungen der Parteien über den streitig gewesenen Punct im Sinne des §. 8 des Patentes anzusehen und zu behandeln sind.

§. 67.

Wenn im Laufe der Verhandlung von den Parteien Eide angeboten oder aufgetragen werden, welche in Ermanglung anderer Beweismittel für die Entscheidung streitiger Thatsachen vom Belange sind, so hat die Localcommission die betreffenden Thatsachen, über welche der Eid abzulegen wäre, nach Einvernehmung der Gegenpartei festzustellen.

Auf Ablegung von Parteieiden kann nur die Landescommission erkennen, und dieselben dürfen, selbst wenn sich auf sie verglichen würde, von der Localcommission ohne ausdrückliche Weisung der Landescommission nicht abgenommen werden.

§. 68.

Die Localcommission hat in dem Falle, wenn sie nach den gepflogenen Erhebungen das fragliche Nutzungsrecht als ein provocables und nicht von Amtswegen zu verhandelndes Recht ansehen sollte, und die Anmeldung nach Vorschrift des dritten Abschnittes unter III. des Anmeldungsedictes nicht zugleich als Provocation gilt, die weitere Verhandlung einzustellen und diesen Punct nach dessen erschöpfender Erörterung vorläufig unter Vorlage der Acten und mit ihren Anträgen begleitet der Entscheidung der Landescommission zu unterziehen.

§. 69.

Ebenso hat die Localcommission das weitere Verfahren einzustellen, wenn ein Rechtsstreit über die Puncte a—f des §. 7 des Patentes vor den im II. Absatze des III. Abschnittes des Anmeldungsedictes gedachten Zeitpuncten anhängig und noch nicht entschieden ist, und nicht beide Parteien die Einstellung des Processes, worüber sie ausdrücklich zu vernehmen sind, verlangen.

Die Localcommission macht hierüber die Anzeige an die Landescommission unter Einsendung der Acten, welche das Gericht um die Bekanntgabe des Endresultates des

rozstrzygnieniem wysłuchać lub téż wysłuchać kazać także innych jeszcze biegłych, oprócz tych, których komisyja lokalna wysłuchała.

§. 66.

Stronom wolno jest, dla ostatecznego rozstrzygnienia pojedynczych punktów spornych, prawnych i rzeczywistych stosunków prawa użytkowania (§. 7, a—f Patentu) zgodzić się na sąd rozjemczy lub wywód przez biegłych.

Ugoda takowa oznaczyć musi liczbę i osoby, które jako rozjemcy lub biegli pełnić mają urząd swój.

Na podstawie ugody takowéj komisyja lokalna zaprotokółować winna orzeczenie rozjemcze lub wywód biegłych, a jedno jak drugie uważane i traktowane być ma w myśl §. 8 Patentu jako zgodne oświadczenie stron, względem punktu spornego.

§. 67.

Jeżeli w ciągu rozprawy strony ofiarują lub przekazują przysięgi, które w braku innych dowodów ważnemi są dla rozstrzygnienia okoliczności spornych, wówczas komisyja lokalna dotyczące okoliczności, względem których przysięga ma być odebraną, ustanowić winna za wysłuchaniem strony przeciwnéj.

Odebranie przysięgi od stron orzekać może tylko komisyja krajowa, a nawet gdyby się strony na to zgodziły, nie może komisyja lokalna odbierać przysięgi bez wyraźnego zlecenia komisyi krajowéj.

§. 68.

Gdyby z dochodzeń wyprowadzonych komisyja lokalna zakwestyonowane prawo użytkowania uważać miała za prawo, mające być prowokowane a nie z urzędu traktowane, a zameldowanie wedle przepisu trzeciego oddziału pod III edyktu zameldowania nie służy oraz za prowokacyję, dalsza rozprawa ma być wstrzymaną, a punkt ten po wszechstronném roztrząśnieniu poprzednio poddanym być winien rozstrzygnieniu komisyi krajowéj z przedłożeniem aktów i wniosków komisyi lokalnéj.

§. 69.

Podobnie wstrzymać winna komisyja lokalna dalsze postępowanie, gdy przed czasem w II ustępie III oddziału edyktu zameldowania wspomnionym został wytoczony, a jeszcze nie jest rozstrzygniony spór prawny względem punktów *a—f* §. 7. Patentu, i nie żądają obie strony wstrzymania procesu, względem czego wyraźnie mają być wysłuchane.

Komisyja lokalna uczyni o tém doniesienie do komisyi krajowéj z przesłaniem aktów, która zawezwie sąd, by ją uwiadomił o rezultacie ostatecznym wy-

anhängigen Rechtsstreites, behufs der Fortsetzung der Ablösungs- und Regulirungsverhandlung angeht, und nöthigenfalls nach §. 37 des Patentes ein Provisorium trifft.

§. 70.

Außer den in den vorhergehenden zwei Paragraphen normirten Fällen ist die Verhandlung über die Puncte a—f des §. 7 des Patentes bis zur Erschöpfung aller Beweismittel und vollständigen Klarstellung fortzusetzen, und darüber zur Schlußverhandlung zu schreiten, bei welcher den Parteien der erhobene Sachverhalt über jeden der zwischen ihnen streitigen Puncte mit Rücksicht auf die vorliegenden schriftlichen Documente, Aussagen der Zeugen und Gedenkmänner, vorgenommenen Augenscheine, Gutachten oder Befunde der Sachverständigen u. s. w. klar und deutlich zu erklären, und nochmals die Erzielung eines Uebereinkommens anzustreben ist.

§. 71.

Ist auch bei der Schlußverhandlung kein Uebereinkommen erzielt worden, und sind die streitig gebliebenen Puncte derart, daß durch deren endgiltige Feststellung die Beurtheilung der weiteren Frage bedingt ist, ob und in wieweit, und auf welche Art eine Ablösung, oder bloß eine Regulirung nach den Vorschriften des Patentes zulässig sei, so ist die geschlossene Verhandlung der Landescommission zur Schöpfung des Erkenntnisses über die streitigen Puncte vorzulegen.

Haben die streitig gebliebenen Puncte nicht die obgedachte Natur, oder ist über alle Puncte a—f des §. 7 des Patentes ein Uebereinkommen erzielt worden, so ist ungesäumt, sonst aber nach Rechtskräftigwerdung der Landescommissions-Entscheidung, die Verhandlung durch Erhebung der die Ablösbarkeit oder Regulirbarkeit nach lit. g) im §. 7 des Patentes bedingenden Umstände und Verhältnisse fortzusetzen.

§. 72.

Zunächst sind die Erklärungen der Verpflichteten, dann der Berechtigten darüber aufzunehmen, ob das erhobene und allseitig durch Uebereinkommen oder Entscheidung festgestellte Nutzungsrecht ganz oder theilweise, ob gegen Abtretung von Grund und Boden oder gegen Geldentschädigung, oder in welch anderer Art abgelöset oder bloß regulirt werden soll.

Da es den Parteien frei steht, sich auf Ablösung durch Grund und Boden, durch baren Erlag oder Sicherstellung eines Capitals, durch ein anderes Entgelt, oder statt der Ablösung über die Regulirung und die Art und Weise derselben zu einigen, so hat sich die Localcommission angelegentlichst zu bestreben, ein solches Uebereinkommen zu Stande zu bringen, welches sich zur Bestätigung durch die Landescommission eignet (§§. 5 und 9 des Patentes).

toczonego procesu prawnego, celem dalszego przeprowadzenia rozprawy reluicyjnéj i regulacyjnéj, i która wedle potrzeby zarządzi prowizoryum na mocy §. 37 Patentu.

§. 70.

Prócz przypadków, w poprzednich obu paragrafach unormowanych, rozprawa względem punktów *a—f* §. 7 Patentu ciągle prowadzoną być ma aż do wyczerpnienia wszelkich dowodów i zupełnego rzeczy wyjaśnienia, poczém przedsięwziętą będzie rozprawa ostateczna, przy któréj stronom dokładnie i wyraźnie wyjaśnionym być ma wyprowadzony stan rzeczy co do każdego punktu spornego ze względem na przedłożone dokumenta piśmienne, zeznania świadków i pamiętników, przedsięwzięte rewizye naoczne, sprawozdania lub wywody biegłych i t. d. a nakoniec tentowaną być ma jeszcze raz ugoda.

§, 71.

Jeżeli nawet i przy rozprawie ostatecznéj nie osiągniono ugody, a punkta sporne tego są rodzaju, iż od stanowczego onychże ustanowienia ocenienie dalszéj kwestyi zawisło, czy i jak dalece, tudzież w jaki sposób przypuszczalną jest reluicyja lub tylko regulacyja wedle przepisów Patentu, wówczas zamknięta rozprawa przedłożoną być ma komisyi krajowéj do zawyrokowania względem punktów spornych.

Jeżeli punkta sporne nie są téj natury, lub jeżeli względem wszystkich punktów *a—f* §. 7 Patentu osiągniono ugodę, wtenczas bezzwłocznie, zresztą zaś dopiéro gdy rozstrzygnienie komisyi krajowéj mocy prawa nabyło, prowadzoną być ma daléj rozprawa przez dochodzenie okoliczności i stósunków, stanowiących reluicyję lub regulacyję wedle lit. *g)* §. 7 Patentu.

§. 72.

Najprzód spisane być mają oświadczenia zobowiązanych, tudzież uprawnionych co do tego, czy dochodzone i ze wszech miar przez ugodę lub rozstrzygnienie ustanowione prawo użytkowania całkiem lub w części, czy za odstąpieniem gruntu i ziemi lub za wynagrodzeniem pieniężném, lub w inny jaki sposób ma być reluowane lub tylko uregulowane.

Ponieważ wolno jest stronom, ułożyć się na reluicyję przez odstąpienie gruntu i ziemi, przez złożenie gotówki lub zabezpieczenie kapitału, przez inną odpłatę, albo zamiast reluicyi, na regulacyję i rodzaj jéj, przeto komisyja lokalna wszelkiego starania ku temu przyłożyć powinna, aby przyszła do skutku ugoda, któraby zdolną była do potwierdzenia przez komisyję krajową (§§. 5 i 9 Patentu).

§. 73.

Kommt kein Uebereinkommen zu Stande, so müssen alle jene Verhältnisse und Umstände erhoben und klar gestellt werden, auf die es bei der Entscheidung der Fragen ankommt:

a) ob und auf welche Art eine gänzliche Ablösung der Rechte stattzufinden oder ob nur eine Regulirung einzutreten habe;

b) ob und auf welche Art nicht wenigstens ein Theil der Benützung zur Ablösung zu gelangen, und in wieferne daher noch eine Regulirung Platz zu greifen habe;

c) ob endlich die Regulirung nicht auf eine gewisse Zeit beschränkt werden und nach deren Verlauf die Ablösung eintreten solle (§. 13 des Patentes).

Die Localcommission hat bei diesen Erhebungen die erforderlichen Gutachten der ihr beigegebenen Sachverständigen nach Vorschrift des §. 64 dieser Instruction zu veranlassen.

§. 74.

Die Localcommission hat bei diesen Erhebungen als leitende Grundsätze die Bestimmungen des Patentes festzuhalten:

1. daß die den Gegenstand des Patentes bildenden Rechte gegen Entgelt aufzuheben, und nur, in wieferne eine Ablösung nicht stattfinden kann, zu reguliren sind (§. 4 des Patentes);

2. daß die Ablösung nur dann entweder ganz oder wenigstens theilweise stattfindet:

a) wenn und in wieweit durch die Ablösung und durch die Art derselben der übliche Hauptwirthschaftsbetrieb des berechtigten oder des verpflichteten Gutes nicht auf eine unersetzliche Weise gefährdet wird, und

b) wenn und in wieweit nicht überwiegende Nachtheile der Landescultur herbeigeführt werden (§. 5 des Patentes);

3. daß selbst die Regulirung dergestalt festgestellt werden muß, daß hiedurch die möglichste Entlastung des Bodens erreicht werde (§. 4 des Patentes).

§. 75.

Die Localcommission hat, wenn sie die Erhebungen über alle bei der Entscheidung über die Ablösbarkeit oder Regulirbarkeit maßgebenden, und bei der Ablösung sich stets auch auf die Art des Entgeltes und den Fall des §. 21 des Patentes erstreckenden Verhältnisse und Umstände für erschöpft erachtet, zur Schlußverhandlung mit den vorzuladenden Parteien zu schreiten.

Den Parteien sind die wesentlichen Erhebungsresultate und Gutachten der Sachverständigen bekanntzugeben, mit der Aufforderung, die ihnen nöthigscheinenden Erinnerungen zu Protokoll zu geben.

§. 73.

Jeżeli nie przyjdzie do skutku ugoda, powinny dochodzone i jasno być wyłożone te stósunki i okoliczności, od których zawisło rozstrzygnienie pytań następujących:

a) czy i w jaki sposób miejsce mieć ma zupełna reluicyja praw, lub téż, czy tylko regulacyja nastąpić winna;

b) czy i w jaki sposób przynajmniéj część użytkowania miałaby reluicyi być poddaną, i jak dalece przeto regulacyja jeszcze miejsce znajduje;

c) nakoniec, czy regulacyja nie miałaby na czas pewny być ogroniczoną, a po upływie tego nastąpić reluicyja, (§. 13 Patentu).

Komisyja lokalna przy dochodzeniach takowych zarządzić powinna wedle przepisu §. 64 niniejszéj instrukcyi, aby przydani jéj biegli przedłożyli zdania wymagane.

§. 74.

Komisyja lokalna przy dochodzeniach takowych uważać ma, jako zasady przewodniczące, postanowienia Patentu:

1. iż prawa, przedmiotem Patentu będące, za odpłatą mają być zniesione, i tylko, o ile reluicyja nie może mieć miejsca, powinny być uregulowane (§. 4. Patentu);

2. iż reluicyja wtenczas tylko albo zupełnie albo przynajmniéj w części nastąpi:

a) jeżeli i o ile przez reluicyję i rodzaj téjże zwyczajny tryb gospodarstwa głównego na dobrach uprawnionych i zobowiązanych nie jest na niebezpieczeństwo narażony w sposób niepowetowany, tudzież

b) jeżeli i o ile przez to nie będą sprowadzone przeważne niekorzyści dla kultury krajowéj (§. 5 Patentu);

3. iż także i regulacyja w ten sposób ustanowioną być musi, ażeby przez nią wszelkie możliwe oswobodzenie gruntu osiągniętém było (§. 4 Patentu).

§. 75.

Komisyja lokalna przystąpić winna do rozprawy ostatecznéj z stronami zapozwanemi, jak skoro za wyczerpane uzna dochodzenia co do wszystkich stosunków i okoliczności przy rozstrzygnieniu kwestyi, czy reluicyja lub regulacyja nastąpić winna, stanowczemi będących, a przy reluicyi zawsze także na rodzaj odpłaty i przypadek §. 21 Patentu rozciągających się.

Strony zawiadomione być winny o istotnych rezultatach dochodzenia, i o sprawozdaniach biegłych z tém zawezwaniem, ażeby do protokółu podały uwagi, które się im zdają potrzebnemi.

§. 76.

Die Localcommission hat die derartig abgeschlossene Verhandlung sammt allen Bezugsacten und mit ihren Anträgen der Landescommission zur Entscheidung vorzulegen, und zwar:

a) im Falle, wenn über die Puncte a — f des §. 7 des Patentes weder ein Uebereinkommen erzielt, noch ein Erkenntniß erwirkt worden ist (§. 71 der Instruction), zur Schöpfung des Erkenntnisses nach den §§. 10, 11, 12, 13 und 14 des Patentes;

b) im Falle, wenn die Puncte a — f des §. 7 des Patentes bereits durch Uebereinkommen oder ein endgiltiges Erkenntniß festgestellt sind, zur Schöpfung des Erkenntnisses nach den §§. 13 und 14 des Patentes.

§. 77.

Wenn die Landescommission die Ergänzung der Erhebungen oder die Ablegung eines Parteieneides (§. 67 der Instruction) für nothwendig findet, so stellt sie im ersteren Falle die Acten der Localcommission mit den entsprechenden Weisungen zurück, und veranlaßt im letzteren Falle die Eidesablegung durch den Personalrichter der Partei oder durch die Localcommission.

Ist der vorgelegte Erhebungsact erschöpfend und spruchreif, so schreitet die Landescommission zur Schöpfung des Erkenntnisses unter Beachtung der im §. 34 des Patentes enthaltenen Vorschrift der Verstärkung durch landesfürstliche Richter, wenn es sich um Entscheidung der Puncte a — f des §. 7 des Patentes handelt.

§. 78.

Die Landescommission hat bei der nach §. 10 des Patentes vom 5. Juli 1853 zu fällenden Entscheidung der streitigen Puncte auf die vorhandenen Beweise Bedacht zu nehmen, und bei der genau vorzunehmenden Erwägung derselben die Beweiskraft der einzelnen Beweismittel im Allgemeinen nach den wesentlichen Grundsätzen der Gerichtsordnung zu beurtheilen.

Es wird jedoch ihrem Ermessen überlassen, auch solchen Urkunden und Zeugenaussagen, welche nach den Bestimmungen der Gerichtsordnung keinen vollständigen Beweis herstellen würden, die Kraft eines solchen beizulegen, wenn der zu erweisende Umstand entweder von der Partei erfüllungsweise beschworen wird, oder wenn sonst nach reiflicher Erwägung der obwaltenden Verhältnisse kein gegründeter Zweifel gegen die Richtigkeit desselben erhoben werden kann.

§. 79.

In den Entscheidungsgründen des Erkenntnisses müssen die demselben zu Grunde gelegten thatsächlichen Umstände, welche die Landescommission als wahr oder als erwiesen angenommen hat, unter Anführung der dießfälligen Motive jedesmal genau angegeben, und die gesetzlichen Bestimmungen, auf welche die Entscheidung gestützt wird, bezogen werden.

§. 76.

Komisyja lokalna przedłożyć winna zamkniętą w ten sposób rozprawę wraz z wszelkiemi dotyczącemi aktami i wnioskami komisyi krajowéj do rozstrzygnienia, a to:

a) w przypadku, gdy względem punktów *a—f* §. 6 Patentu nie przyszła do skutku ani ugoda, ani téż wyrok nie był pozyskanym (§. 71 instrukcyi), aby wydała wyrok wedle §§. 10, 11, 12, 13 i 14 Patentu;

b) w przypadku, jeżeli punkta *a—f* §. 7 Patentu ustanowione już są przez ugodę lub wyrok ostateczny, aby wydała wyrok wedle §§. 13 i 14 Patentu.

§. 77.

Jeżeli komisyja krajowa za potrzebne uznaje uzupełnienie dochodzeń lub odebranie przysięgi od stron (§. 67 instrukcyi), zwróci w piérwszym przypadku akta komisyi lokalnéj wraz z zleceniami stósownemi, w ostatnim zaś zarządzi odebranie przysięgi przez sędzię osobistego strony lub przez komisyję lokalną.

Skoro przedłożony akt dochodzenia jest wyczerpany i do zawyrokowania zdolny, przystąpi komisyja krajowa do wydania wyroku z przestrzeganiem przepisu, zawartego w §. 34 Patentu co do wzmocnienia grona swego przez sędziów rządowych, gdzie idzie o rozstrzygnienie punktów *a—f* §. 7. Patentu.

§. 78.

Komisyja krajowa przy rozstrzygnieniu punktów spornych, nastąpić mającém wedle §. 10 Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r. ściśle rozważyć winna dowody istniejące, a ich moc dowodną w ogólności ocenić wedle istotnych zasad ustawy sądowéj.

Zdaniu jéj pozostawioném jest przyznać moc dowodną także dokumentom i zeznaniom świadków, któreby wedle postanowień ustawy sądowéj nie stanowiły dowodu zupełnego, a to, jeżeli okoliczność, udowodnioną być mająca, albo stwierdzoną została, przez stronę przysięgą uzupełniającą, albo gdy zresztą po należytém rozważeniu stosunków zachodzących przeciw prawdziwości tychże nie może być podniesioną żadna uzasadniona wątpliwość.

§. 79.

W powodach stanowczych wyroku, muszą każdego razu z przytoczeniem zachodzących motywów dokładnie być wyszczególnione okoliczności rzeczywiste, przy rozstrzygnieniu za podstawę służące, będąc uznane przez komisyję krajową za prawdziwe lub udowodnione, oraz wskazane być mają te prawne postanowienia, na których rozstrzygnienie polega.

§. 80.

Die Landescommission hat ihre motivirten Erkenntnisse den Parteien selbst zu intimiren.

Die Zustellung der Erkenntnisse ist durch die Bezirksämter oder die Localcommission zu veranlassen, welch letztere stets von dem erflossenen Erkenntnisse zu verständigen ist, und hat zu Handen der Parteien oder deren zur Uebernahme der Zustellungen bestellten Bevollmächtigten zu erfolgen.

§. 81.

Wenn die Landescommission einen nach §. 51 dieser Instruction ihr vorgelegten Vergleich zu genehmigen findet, so hat sie den Parteien den vollen Inhalt des genehmigten Vergleiches auf die im §. 80 vorgeschriebene Weise zu intimiren.

Zweiter Abschnitt.

Von der Erhebung und Feststellung aller näheren Bestimmungen des Ablösungs- oder Regulirungserkenntnisses.

§. 82.

Nachdem die factischen und rechtlichen Verhältnisse des Nutzungsrechtes durch bestätigtes Uebereinkommen der Parteien oder rechtskräftige Entscheidung, und in derselben Art auch weiters festgestellt ist, daß das Nutzungsrecht

a) entweder ganz oder theilweise oder nur auf eine bestimmte Zeit regulirt werden müsse (§. 15 des Patentes);

b) daß und in wieferne, dann auf welche Art die Ablösung desselben einzutreten habe (§. 24 des Patentes),

so müssen im Falle a) die näheren Bestimmungen der Regulirung in allen Beziehungen, sohin rücksichtlich des Umfanges, des Ortes und der Art ihrer Ausübung, der Zeit, der Dauer und des Maßes des Genusses u. s. w. mit Rücksicht auf die dadurch zu erreichende möglichste Entlastung des Bodens und unter Berücksichtigung der Anordnungen der §§. 16 — 23 des Patentes urkundlich festgesetzt, im Falle b) aber die Aufhebung des Nutzungsrechtes und die Bestimmung des an dessen Stelle tretenden Entgeltes durch ein eigenes Erkenntniß ausgesprochen werden.

§. 83.

Die Landescommission hat die zum Zwecke der von ihr zu schöpfenden Regulirungs- und Ablösungserkenntnisse, welche jederzeit auch den Zeitpunct der beginnenden Wirksamkeit der Regulirung oder Ablösung bestimmt enthalten müssen, nöthigen Erhebungen, Verhandlungen und Anträge in der Regel jener Localcommission aufzutragen,

§. 80.

Komisyja krajowa umotywowane wyroki swe stronom sama doręczyć winna.

Doręczenie wyroków spowodowaném być ma przez urzędy powiatowe lub komisyję krajową, która zawsze zawiadomioną być ma o wyroku wydanym, a nastąpić ma do rąk własnych albo stron albo pełnomocników, do odbierania doręczeń upoważnionych.

§. 81.

Jeżeli komisyja krajowa za stósowne uznaje potwierdzić ugodę przedłożoną wedle §. 51 instrukcyi niniejszéj, zaintymować winna stronom zupełną treść ugody zatwierdzonéj w sposób, w §. 80 przepisany.

Oddział drugi.

O dochodzeniu i ustanowieniu wszelkich bliższych Postanowień orzeczenia reluicyjnego lub regulacyjnego.

§. 82.

Gdy faktyczne i prawne stósunki prawa użytkowania ustanowione zostały przez potwierdzenie ugody stron lub prawomocne rozstrzygnienie, a oraz w ten sam sposób także daléj, iż prawo użytkowania

a) albo w całości, albo w części, albo tylko na czas pewny uregulowane być winno (§. 15 patentu);

b) że i jak dalece, tudzież w jaki sposób reluicyja onegoż nastąpić ma (§. 24 patentu);

przeto muszą w przypadku *a)* dokumentalnie być ustanowione bliższe Postanowienia regulacyi pod każdym względem, przeto pod względem objętości, miejsca i sposobu wykonywania, czasu, trwania i miary użytkowania i t. d. ze względem na wszelkie możliwe oswobodzenie gruntu, i z uwagą na przepisy §§. 16—23 Patentu, w przypadkach *b)* zaś własnym wyrokiem orzeczoném być winno zniesienie prawa użytkowania, równie jak ustanowienie odpłaty w miejsce onegoż wstępującéj.

§. 83.

Celem wydania wyroków regulacyjnych i reluicyjnych, które każdego czasu dokładnie oznaczać muszą także początek działalności regulacyi lub reluicyi, nakazać winna komisyja krajowa potrzebne dochodzenia, rozprawy i wnioski z reguły téj komisyi lokalnéj, która zajmowała się rozprawą celem dochodzenia i u-

welche die Verhandlung über Erhebung und Feststellung der factischen und rechtlichen Verhältnisse, dann der Ablösbarkeit oder Regulirbarkeit der in Frage stehenden Berechtigung gepflogen hat, und derselben zu diesem Ende die bisherigen Verhandlungsacten mit den nöthig oder zweckdienlich erachteten Weisungen zuzusenden.

§. 84.

Bei Einleitung der Regulirungs- oder Ablösungsverhandlung hat zwar ebenfalls die Regel zu gelten, daß über jede abgesonderte Anmeldung oder Provocation ein besonderes Verfahren stattfindet. Es bleibt jedoch dem Leiter der Localcommission anheimgestellt, und wird seiner besonderen Erwägung empfohlen, wo es zweckmäßig erscheint, mehrere Verhandlungen, die wegen ihrer Wechselbeziehungen eine gleichartige Rücksicht erheischen, in Verbindung zu bringen, und unter Einem zu verhandeln.

Insbesondere muß dieß bei der Regulirung im Falle des §. 21 des Patentes geschehen, wenn nämlich das Erträgniß des belasteten Grundes zeitlich oder bleibend unzureichend ist, die ermittelten Gebühren aller Nutzungsberechtigten zu decken, wenn selbe bisher den Gegenstand besonderer Anmeldungen und Verhandlnngen bildeten. Ebenso müssen bei der Ablösung durch Abtretung von Grund und Boden alle jene Verhandlungen zusammengezogen werden, welche sich auf dasselbe belastete Object beziehen, in soferne mittelst des letzteren die Ablösung geleistet oder die Theilung desselben vorgenommen werden soll.

§. 85.

Bei den Ablösungs- und Regulirungsverhandlungen ist den Parteien stets gestattet, ein Uebereinkommen zur vergleichsweisen Zustandebringung des Ablösungs- oder Regulirungsgeschäftes zu treffen, und darin selbst von dem vorausgegangenen Erkenntnisse abzuweichen, wenn durch das Uebereinkommen das Geschäft in allen Beziehungen zur vollkommenen gegenseitigen Zufriedenheit abgethan wird, und wenn dieses Uebereinkommen den Bestimmungen des §. 5 des Patentes nicht widerstreitet, und nach §. 9 des Patentes keiner Beanständigung unterliegt.

Es wird dem die Verhandlung leitenden Commissär zur Pflicht gemacht, ein solches Uebereinkommen in jedem Stadium des Ablösungs- oder Regulirungsverfahrens mit Umsicht anzustreben, welches sogleich der Landescommission zur urkundlichen Ausfertigung vorzulegen ist.

§. 86.

Die Localcommission hat den Entwurf der, den Bestimmungen des §. 14 des Patentes und des §. 82 der Instruction in allen Beziehungen entsprechenden Regulirungsurkunde als Grundlage der weiteren Verhandluug mit den Interessenten vorzubereiten, und sich dabei, in soweit es auf Operationen ankommt, die besondere Fachkenntnisse erfordern, der Mitwirkung der ihr beigegebenen Sachverständigen zu bedienen.

stanowienia faktycznych i prawnych stósunków, równie jak celem rozwiązania kwestyi co do tego, czy prawo, w mowie będące, ma być reluowane lub uregulowane, i przesłać jéj tym końcem dotychczasowe akta rozprawy wraz z zleceniami potrzebnemi lub za stósowne uważanemi.

§. 84.

Przy wytoczeniu rozprawy regulacyjnéj lub reluicyjnéj równie służyć ma za prawidło ta zasada, iż względem każdego oddzielnego zameldowania lub prowokacyi miejsce ma osobne postępowanie. Przewodniczący atoliż komisyi lokalnéj do woli sobie ma pozostawionèm i szczególnéj uwadze poleconém, ażeby, gdzie to stósownèm się być wydaje, kilka rozpraw wymagających dla wzajemnych stósunków swych jednostajnego uwzględnienia łącznie przedsiębrano i razem traktowano.

To mianowcie nastąpić musi przy regulacyi w przypadku §. 21 Patentu, gdy dochód obciążonego gruntu czasowo lub stale jest niedostatecznym do pokrycia oznaczonych należytości wszystkich osób do użytkowania uprawnionych, które dotąd przedmiotem były szczególnych zameldowań i rozpraw. Równie téż przy reluicyi przez odstąpienie gruntu i ziemi w jedno zebrane być mają wszelkie rozprawy, które się do jednego a tego samego obciążonego przedmiotu odnoszą, o ile za pomocą niego reluicyja nastąpić lub podział onegoż przedsięwziętym być ma.

§. 85.

Przy rozprawach reluicyjnych i regulacyjnych wolno jest zawsze stronom zawrzeć ugodę dla załatwienia w ten sposób czynności reluicyjnéj lub regulacyjnéj, i odstąpić w niéj nawet od wyroku poprzedzającego, jeżeli przez ugodę załatwioną będzie czynność w każdéj mierze z zupełném stron zadowoleniem, oraz, jeżeli ugoda takowa nie sprzeciwia się Postanowieniom §. 5. Patentu i wedle §. 9. Patentu tegoż nie podlega żadnéj wątpliwości.

Obowiązkiem będzie komisarza, rozprawą zawiadującego, w każdym stadyjum postępowania reluicyjnego lub regulacyjnego z przezornością dążyć do ugody takowéj, która natychmiast komisyi krajowéj przedłożoną być winna dla wystawienia na to dokumentu.

§. 86.

Komisyja lokalna przygotować winna układ dokumentu regulacyjnego, pod każdym względem odpowiadającego Postanowieniom §. 14. Patentu, niemniéj §. 82 instrukcyi, jako podstawę do dalszéj rozprawy z interesantami, a przytém, o ile idzie o operacyje, wymagające wiadomości szczególnego zawodu, zawezwać biegłych przydanych do spółdziałania.

§. 87.

Zeigt sich bei der Ausarbeitung des Entwurfes der Regulirungsurkunde, daß zur Festsetzung der näheren, durch die §§. 16—23 des Patentes vorgezeichneten Bestimmungen, die nach dem vorhergehenden Abschnitte dieser Instruction zur Feststellung der factischen und rechtlichen Verhältnisse der Berechtigung und der Ablösbarkeit oder Regulirbarkeit derselben gepflogenen Erhebungen nicht genügen, sondern auch noch andere Regulirungspuncte klargestellt werden müssen, so sind dieselben ungesäumt unter Beobachtung der Vorschriften des früheren Abschnittes dieser Instruction mit Rücksicht auf die Bestimmungen der §§. 16—23 des Patentes zu erheben und klar zu stellen.

§. 88.

Bei diesen Erhebungen ist überdieß zu beachten, daß die bei Ausübung der Waldservituten durch das Forstgesetz vom 3. December 1852 vorgeschriebenen polizeilichen Normen in den Regulirungsact zwar nicht ausdrücklich aufgenommen, jedoch stets berücksichtiget werden müssen, um einerseits alle zur Handhabung derselben erforderlichen näheren Bestimmungen des Nutzungsrechtes nicht zu übergehen, und um andererseits nichts aufzunehmen, was diesen Normen widerstreitet.

§. 89.

Ueber den nach Maßgabe der §§. 86, 87 und 88 der Instruction zu Stande gebrachten Entwurf der Regulirungsurkunde hat die Localcommission zur Verhandlung mit allen betheiligten Parteien zu schreiten, und dieselben mit dem Beisatze vorzuladen, daß die nicht erschienenen dem die Grundlage der Verhandlung bildenden, oder in Folge beachtenswerther Erinnerungen der Erschienenen abgeänderten Entwurfe der Regulirungsurkunde für beistimmend erachtet werden.

§. 90.

Der Entwurf der Regulirungsurkunde ist den zur Verhandlung erschienenen Parteien dem vollen Inhalte nach bekanntzugeben, unter Mittheilung der nach Vorschrift des §. 87 der Instruction erhobenen Resultate und Regulirungsfactoren umständlich zu erläutern, und ist denselben die Einsichtsnahme in die Gutachten, Berechnungen und sonstigen technischen Operationen der Sachverständigen zu gestatten.

§. 91.

Es sind sohin zunächst die Verpflichteten, und dann die Berechtigten um ihre Erinnerungen gegen die einzelnen Bestimmungen des Entwurfes der Regulirungsurkunde zu vernehmen.

Einwendungen, welche gegen die durch rechtskräftiges Erkenntniß oder bestätigtes Uebereinkommen festgestellten factischen und rechtlichen Verhältnisse, oder gegen die Zulässigkeit der Regulirung des Nutzungsrechtes selbst vorgebracht werden, sind als ganz unzulässig anzusehen, und nicht mehr zu beachten.

§. 87.

Jeżeli przy ułożeniu dokumentu regulacyjnego wykaże się, że dla ustanowienia bliższych w §§. 16—23 Patentu wskazanych Postanowień, nie są dostatecznemi dochodzenia, przedsiębrane wedle poprzedniego oddziału niniejszéj instrukcyi celem ustanowienia faktycznych i prawnych stósunków uprawnienia, tudzież celem rozwiązania kwestyi co do tego, czy nastąpić winna reluicyja lub regulacyja, lecz że także inne jeszcze punkta regulacyjne jasno muszą być wyłożone, powinny takowe bezzwłocznie z przestrzeganiem przepisów poprzedniego oddziału niniejszéj instrukcyi ze względem na Postanowienia §§. 16—23 Patentu być dochodzone i jasno wyłożone.

§. 88.

Przy dochodzeniach takowych zważać nadto należy, iż normy policyjne, jakie przy wykonywaniu służebności leśnych w ustawie leśnéj z dnia 3. Grudnia 1852 r. są przepisane, do aktu regulacyjnego wprawdzie nie muszą być przyjęte, atoliż zzwsze winny być uwzględnione, by z jednéj strony nie pominąć żadnych bliższych Postanowień prawa użytkowania, potrzebnych do przeprowadzenia norm onychże, z drugiéj zaś, by nic nie było przyjętém, coby takowym się sprzeciwiało.

§. 89.

Zrobiwszy układ dokumentu regulacyjnego wedle §§. 86, 87 i 88 instrukcyi, komisyja lokalna przystąpić winna do rozprawy z wszystkiemi interesowami stronami, i zapozwać takowe z tym dodatkiem, iż niestawający uważani będą jako zgadzający się z zarysem dokumentu regulacyjnego, przy rozprawie podstawą będącym, lub téż zmienionym w skutek słusznych uwag stawających.

§. 90.

Zarys dokumentu regulacyjnego ogłoszony być ma stronom do rozprawy stawającym, w zupełnéj treści, i przy udzieleniu dochodzonych wedle przepisu §. 87 instrukcyi rezultatów i czynników regulacyjnych okolicznie objaśniony, zarazem dozwolony być ma takowym przegląd sprawozdań, obliczeń i innych technicznych operacyj biegłych.

§. 91.

Najpiérw więc wysłuchani być winni obowiązani, a potém uprawnieni względem uwag przeciw pojedynczym Postanowieniom zarysu dokumentu regulacyjnego.

Zarzuty, czynione przeciw faktycznym i prawnym stósunkom, ustanowionym albo w skutek wyroku prawomocnego albo ugody potwierdzonéj, równie jak przeciw dopuszczalności regulacyi samego prawa użytkowania, uważane być winny zupełnie jako niedopuszczalne, i nie będą już uwzględnione.

§. 92.

Die Localcommission hat im Laufe der Verhandlung jene Aenderung in dem Entwurfe der Regulirungsurkunde vorzunehmen, welche entweder beide Theile übereinstimmend begehren, falls selbe nicht den Bestimmungen des Patentes widersprechen, oder welche die Localcommission über die Erinnerungen einer Partei für gegründet und zulässig erachtet.

Diese Aenderungen sind jedenfalls, und falls sie bloß über Antrag der einen Partei erfolgen, zugleich mit den darüber von der Gegenpartei gemachten Bemerkungen zu Protokoll zu nehmen.

§. 93.

Den Parteien steht es frei, zur endgiltigen Lösung einzelner streitig gebliebener Puncte der Regulirungsurkunde sich auf ein Schiedsgericht, oder den Befund durch Sachverständige unter Beobachtung der Bestimmungen des §. 66 der Instruction zu vergleichen.

§. 94.

Wenn alle Bestimmungen des Regulirungsactes durch Einvernehmen der Parteien erörtert, die Differenzpuncte, soweit es möglich war, entweder durch gütliches Uebereinkommen oder durch die auf Grund des Vergleiches der Parteien aufgenommenen Schiedssprüche oder Sachverständigenbefunde behoben, und über die nicht behobenen nochmals, soweit es zweckdienlich erscheint, die der Localcommission beigegebenen Sachverständigen um ihr Gutachten unter Beachtung der von den Parteien vorgebrachten Einwendungen vernommen worden sind, ist die Verhandlung abzuschließen, und der Landescommission, mit den motivirten Anträgen der Localcommission begleitet, zur Entscheidung vorzulegen.

§. 95.

Ist durch bestätigtes Uebereinkommen der Parteien oder endgiltiges Erkenntniß festgestellt, daß und in wieferne, dann auf welche Art die Ablösung einzutreten habe, so umfassen die zum Zwecke des zu schöpfenden Ablösungserkenntnisses nöthigen Erhebungen und Verhandlungen:

1. die Ermittlung des Werthes des Jahresertrages der abzulösenden Nutzung, und

2. die Ermittlung des an die Stelle derselben tretenden Entgeltes.

§. 96.

Zum Zwecke der Ermittlung des Werthes des Jahresertrages der abzulösenden Nutzung müssen alle Puncte, welche auf diese Werthsbestimmung einen Einfluß haben, ebenso nach den vorausgehenden Instructionsbestimmungen erörtert und festgestellt werden, als wenn es sich bloß um eine Regulirung des Nutzungsrechtes handeln würde.

Diese zu erörternden Puncte hat die Localcommission mit Zuziehung der ihr beigegebenen Sachverständigen festzustellen, und statt des Entwurfes der Regulirungsurkunde zur Grundlage der Verhandlung zu nehmen.

§. 92.

Komisyja lokalna w toku rozprawy przedsięwziąść winna te zmiany w zarysie dokumentu regulacyjnego, jakich albo obie strony zgodnie żądają, w razie że nie sprzeciwiają się postanowieniom patentu, albo które komisyja lokalna na wniosek strony uznaje za uzasadnione i dopuszczalne.

Zmiany takowe zawsze mają być do protokółu wpisane, a gdy miejsce mają na wniosek strony jednéj, oraz z uwagami, przez stronę przeciwną w téj mierze poczynionemi.

§. 93.

Stronom wolno jest, dla ostatecznego rozwiązania niektórych spornych punktów dokumentu regulacyjnego ugodzić się na sąd rozjemczy, lub wywód przez biegłych, z przestrzeganiem przepisów §. 66 instrukcyi.

§. 94.

Gdy wszystkie Postanowienia aktu regulacyjnego przez wysłuchanie stron są roztrząśnione, a punkta różniące się, o ile to możliwém było, usunięte zostały albo przez dobrowolną ugodę albo przez zaprotokółowane wyroki rozjemcze lub wywody biegłych, na które się strony zgodziły, zaś co do punktów takowych jeszcze nieusuniętych, o ile to stósowném się być wydaje, biegli, komisyi lokalnéj przydani, wezwani byli, o sprawozdanie z uwzględnieniem zarzutów, przez strony poczynionych, wówczas rozprawa ma być zamkniętą, i komisyi krajowéj, wraz z umotywowanemi wnioskami komisyi lokalnéj do rozstrzygnienia przedłożoną.

§. 95.

Jeżeli w skutek potwierdzonéj ugody stron lub wyroku ostatecznego ustanowioném jest, że i jak dalece, tudzież w jaki sposób reluicyja nastąpić ma, dochodzenia i rozprawy, potrzebne do stanowienia wyroku reluicyjnego, zawierać będą:

1. tak oznaczenie wartości rocznego plonu użytkowania, reluicyi ulegającego, jak

2. oznaczenie odpłaty, w miejsce onegoż wstępującéj.

§. 96.

Celem oznaczenia wartości rocznego plonu użytkowania, reluicyi podlegającego, muszą wszystkie punkta, na oznaczenie wartości wpływ wywierające, równie tak wedle poprzednich Postanowień instrukcyi być roztrząśnione i ustanowione, jak gdyby szło tylko o regulacyję prawa użytkowania.

Punkta takowe rozstrząśnione być mające, ustanowić ma komisyja lokalna z przybraniem biegłych jéj przydanych, które zamiast zarysu dokumentu regulacyjnego za podstawę służyć będą przy rozprawie.

§. 97.

Nach erschöpfender Erörterung dieser Puncte ist das Uebereinkommen der Parteien über die Werthbestimmung des Jahresertrages des abzulösenden Nutzungsrechtes anzustreben, und falls dieß nicht zu erzielen ist, sind dieselben zur Ernennung der Sachverständigen nach §. 63 der Instruction anzuweisen, und weiters darüber zu vernehmen, ob sie sich über die von den Sachverständigen bei der Werthberechnung zu Grunde zu legenden Preise vergleichen wollen, und wenn dieß nicht geschieht, ob und welche Bedenken sie gegen die früher herbeizuschaffenden Localdurchschnittspreise vom Jahre 1836 bis einschließlich 1845 vorzubringen haben, und im Falle, als diese Bedenken gegründet befunden würden, oder die Localpreise fehlen sollten, ob die Preise von den zur Werthsbestimmung des Jahresertrages des Nutzungsrechtes ernannten Sachverständigen oder von eigens dafür zu ernennenden Sachverständigen festgestellt werden sollen, in welch letzterem Falle die Parteien sogleich zur Ernennung auch dieser Sachverständigen anzuweisen sind.

§. 98.

Bei Nutzungsrechten, welche nicht in jedem Jahre, sondern in längeren, nach Jahren bestimmten Perioden oder in unbestimmten wiederkehrenden Zeiträumen oder bei dem Eintritte gewisser Ereignisse auszuüben waren, ist der ermittelte Werth der Nutzung durch die entweder durch Uebereinkommen der Parteien oder durch Sachverständige durchschnittlich zu bestimmende Zahl der Jahre der Nutzungsperiode zu theilen und auf diese Art der Werth des Jahresertrages zu bestimmen.

§. 99.

Von dem Werthe des Jahresertrages der abzulösenden Nutzung ist der nach gleichen, im §. 26 des Patentes vorgezeichneten Grundsätzen zu bewerthende Jahresbetrag der Gegenleistungen in Abzug zu bringen; der verbleibende Rest bildet den Werth, welcher im zwanzigfachen Anschlage zu Capital erhoben, das auf Geld zurückgeführte Ablösungskapital des aufzuhebenden Rechtes darstellt (§. 27 des Patentes).

§. 100.

Die Localcommission hat die Operationen der Sachverständigen zur Ermittlung des Werthes des Jahresertrages des abzulösenden Nutzungsrechtes zu dem Ende zu überwachen und zu leiten, daß dabei die Bestimmungen der §§. 26 und 27 des Patentes genau beobachtet, alle Factoren, welche der Berechnung zu Grunde gelegt werden, thunlichst begründet, und die durch bestätigtes Uebereinkommen oder rechtskräftige Entscheidung feststehenden factischen und rechtlichen Verhältnisse des Umfanges, des Ortes und der Art der Ausübung, der Zeit, der Dauer und des Maßes des Genusses des abzulösenden Nutzungsrechtes genau beachtet werden.

§. 97.

Po dostateczném roztrząśnieniu punktów rzeczonych należy przywieść do skutku ugodę między stronami względem oznaczenia wartości plonu rocznego prawa użytkowania, reluowaném być mającego, a gdyby to osiągnąć się nie dało, zawezwać je do zamianowania biegłych wedle §. 63 instrukcyi, a daléj względem tego wysłuchać, czyby się nie chciały ugodzić względem cen, jakieby przez biegłych ku oznaczeniu wartości podane były, a jeżeli nie, czy i jakie zarzuty mają do wyniesienia przeciw średnim cenom miejscowym z roku 1836 aż do 1845 łącznie, o które się pierwéj postarać trzeba, a w razie, gdyby zarzuty te były uzasadnione, lub ceny miejscowe brakowały, czy ustanowione być mają ceny przez biegłych, do oznaczenia wartości rocznego plonu prawa użytkowania mianowanych, lub też przez biegłych, ku temu właśnie zamianowanymi być mających, w którym to razie strony natychmiast przystąpić winny także do zamianowania i tych biegłych.

§. 98.

Przy prawach użytkowania, które wykonywane być miały nie co rok, lecz w dłuższych, wedle lat oznaczonych okresach, lub w niepewnych powtarzających się przemiarach czasu, albo w razie pewnych zdarzeń, oznaczona wartość użytkowania podzielona będzie przez liczbę lat, mającą być w przecięciu ustanowioną albo w skutek ugody stron albo przez biegłych, przez co wykazana będzie wartość dochodu rocznego.

§. 99.

Od wartości dochodu rocznego użytkowania, reluicyi ulegającego, potrącona być ma kwota roczna prestacyj wzajemnych, mająca być ocenioną wedle równych w §. 26 Patentu wskazanych zasad; reszta pozostająca stanowi tedy wartość, która w dwudziestonasób ukapitalizowana, przedstawia kapitał reluicyjny prawa, zniesioném być mającego, w pieniądzach obliczony (§. 27 Patentu).

§. 100.

Komisyja lokalna operacyje biegłych dla oznaczenia wartości rocznego dochodu prawa użytkowania, reluowaném być mającego, tym końcem kontrolować i kierować powinna, ażeby przytém Postanowienia §§. 26 i 27 Patentu ściśle były przestrzegane, wszelkie czynniki, przy obliczeniu za podstawę służące, wedle możności uzasadnione, oraz faktyczne i prawne stósunki objętości, miejsca i sposobu wykonywania, tudzież czasu, trwania i miary użytkowania prawa, reluowaném być mającego, ustalone już w skutek ugody potwierdzonéj lub rozstrzygnienia prawomocnego, należycie były zachowane.

Es ist den Sachverständigen die Einsicht in die Verhandlungsacten zu gewähren und sind weitere von ihnen als nothwendig bezeichnete Aufklärungen durch Herbeischaffung der erforderlichen Behelfe, Vernehmung von Zeugen und Gedenkmännern oder der Parteien selbst zu liefern.

§. 101.

Die Localcommission hat nach beendeter Ermittlung des Werthes des Jahresertrages der abzulösenden Nutzung durch Sachverständige die Parteien vorzuladen, denselben die ganze Operation der Sachverständigen und das berechnete Resultat bekannt zu geben, und sie mit ihren allenfälligen Einwendungen zu Protokoll zu vernehmen. Einwendungen sind nur in soferne zuläßig, in wieferne dadurch behauptet wird, daß einzelne Factoren des Kunstbefundes den Bestimmungen des §. 100 dieser Instruction widerstreiten.

§. 102.

Findet die Localcommission die nach dem vorhergehenden Paragraphe zuläßigen Einwendungen für begründet, so hat sie darüber die Kunstverständigen um ihre Aeußerung zu vernehmen, und wenn die beanständeten Puncte weder durch Richtigstellung des Kunstbefundes durch die Sachverständigen selbst behoben werden können, noch die begründeten Einwendungen der Parteien durch die Aeußerung der Sachverständigen vollständig entkräftet erscheinen, hat die Localcommission die Entscheidung der Landescommission über die Feststellung des Jahreswerthes einzuholen.

§. 103.

Wenn der Werth des Jahresertrages der abzulösenden Nutzung unter Beachtung der vorausgehenden Bestimmungen endgiltig festgestellt ist, so ist ungesäumt zur Ermittlung des dem Jahresertrage entsprechenden, an die Stelle der aufgehobenen Nutzung tretenden Entgeltes zu schreiten.

§. 104.

Hat die Ablösung durch Zahlung des Ablösungscapitales stattzufinden, so ist dessen Höhe durch die nach Vorschrift des §. 27 des Patentes und §. 99 der Instruction geschehene Capitalisirung des ermittelten reinen Jahreswerthes der abzulösenden Nutzung bereits festgestellt, und dem Verpflichteten steht, wenn sich nicht anders verglichen wurde, nach §. 14 des Patentes die Wahl zu, dieses Ablösungscapital entweder im baren Gelde oder durch für das verpflichtete Gut von dem Entlastungsfonde ausgefertigte Schuldverschreibungen zu zahlen.

Die zur Ausübung dieses Wahlrechtes berechtigte Partei ist darüber zu Protokoll zu vernehmen und damit die Verhandlung abzuschließen.

§. 105.

Wenn die Ablösung durch Abtretung von Grund und Boden stattzufinden hat, so müssen:

Biegłym dozwolić należy przeglądnienia aktów rozprawy, a dalsze wyjaśnienia, które oni za potrzebne uznali, sprowadzone być winny przez dostarczenie aktów potrzebnych, jako téż przez wysłuchanie świadków i pamiętników lub nawet stron samych.

§. 101.

Komisyja lokalna zawezwać winna strony po uskutecznioném przez biegłych oznaczeniu wartości rocznego dochodu użytkowania, reluowaném być mającego, onymże całą operacyją biegłych i rezultat obliczony objawić, i ich do protokółu wysłuchać z zarzutami, jakieby miejsce mieć mogły. Zarzuty wtenczas tylko mogą być przypuszczone, o ileby przez to utrzymywano, że pojedyncze czynniki wywodu biegłych sprzeciwiają się Postanowieniom §. 100 niniejszéj instrukcyi.

§. 102.

Jeżeli komisyja lokalna uzasadnione znajduje zarzuty, dopuszczalne wedle paragrafu poprzedniego, żądać winna od biegłych sprawozdania, a gdyby punkta zakwestyjonowane nie mogły być usunięte ani przez sprawdzenie wywodu przez samych biegłych, ani też uzasadnione zarzuty stron nie były zupełnie unieważnione przez sprawozdanie biegłych, komisyja lokalna zasiągnąć winna rozstrzygnienia komisyi krajowéj względem ustanowienia wartości rocznéj.

§. 103.

Jeżeli stanowczo oznaczona jest wartość rocznego dochodu użytkowania, reluowaném być mającego, z przestrzeganiem przepisów poprzednich, wówczas bezzwłocznie przystąpić należy do oznaczenia odpłaty, odpowiadającéj dochodowi rocznemu, w miejsce użytkowania zniesionego wstępującemu.

§. 104.

Jeżeli reluicyja nastąpić winna przez wypłatę kapitału reluicyjnego, wówczas wysokość tegoż ustanowiona już jest w wymierzoném wedle §. 27 Patentu i §. 99 instrukcyi ukapitalizowaniu oznaczonéj czystéj wartości rocznéj użytkowania, reluicyi ulegającego, a zobowiązanemu przysłuża wolność wedle §. 14 Patentu, gdyby się nie zgodzono na co innego, wypłacić kapitał reluicyjny albo w gotówce albo przez obligacyje, wydane na dobra zobowiązane przez fundusz indemnizacyjny.

Strona, do wykonywania prawa tego uprawniona, względem tego do protokółu ma być wysłuchana, i tém rozprawa zamkniętą będzie.

§. 105.

Jeżeli reluicyja przez odstąpienie gruntu i ziemi nastąpić ma, muszą:

1. die Gründe, aus welchen das Entgelt für die abzulösende Nutzung ausgemessen werden soll (d. i. das Object), und

2. das von diesen Gründen abzutretende Flächenmaß (d. i. das Quantum) festgestellt werden.

In beiden Beziehungen sowohl über Object und Quantum, hat die Localcommission das Uebereinkommen der Parteien thunlichst anzustreben.

§. 106.

Kommt kein Uebereinkommen zu Stande, so hat die Localcommission mit Zuziehung der ihr beigegebenen Sachverständigen nach reiflicher Erwägung aller Verhältnisse, und mit Berücksichtigung der Bestimmungen der §§. 28—32 des Patentes, jene Theile des mit dem abzulösenden Nutzungsrechte belasteten Grundes zu bezeichnen, aus denen mit Rücksicht auf die Interessen der Landescultur und den Hauptwirthschaftsbetrieb sowohl des Berechtigten als des Verpflichteten, das Entgelt auszumitteln, und die sohin behufs der Feststellung des abzutretenden Flächenmaßes nach Vorschrift des §. 28 des Patentes zu bewerthen wären.

§. 107.

Ueber diese vorläufige Ermittlung des Objectes (§. 106 der Instruction) hat die Localcommission die vorzuladenden Parteien mit ihren Erinnerungen zu vernehmen und denselben, in soweit sie begründet befunden werden, durch entsprechende Abänderungen Folge zu geben. Sodann sind die Parteien aufzufordern, den Werth des abzutretenden Grundes durch Uebereinkommen festzustellen, und falls dieses nicht erzielt wird, weiter anzuweisen, nach §. 63 der Instruction die Sachverständigen zu ernennen, welche nach Vorschrift des §. 28 des Patentes den Werth des abzutretenden Grundes nach dessen nachhaltiger Ertragsfähigkeit, also nach dem Mittel des gegenwärtigen und künftig davon zu erwartenden durchschnittlichen Naturalertrages, festzustellen und dabei nach §. 29 des Patentes jene Grundlasten in Anschlag zu bringen haben, welche ihrer Natur nach auf dem abzutretenden Grunde haftend bleiben, oder aus Rücksichten der Bewirthschaftung neu eingeräumt werden müssen.

§. 108.

Der gleiche Vorgang ist auch in allen jenen Fällen zu beobachten, wenn nach zulässig erkannter Ablösung gemeinschaftlicher Besitz- und Benützungsrechte die Theilung von Grund und Boden stattzufinden hat.

§. 109.

Die Localcommission hat, auf Grund der gepflogenen Verhandlung über das Object des abzutretenden oder zu theilenden Grundes und des durch die Sachverständigen ermittelten Werthes desselben, den Ablösungs- oder Theilungsplan unter Beachtung der §§. 29—32 des Patentes mit Zuziehung der Sachverständigen derart zu entwerfen, daß mit Zugrundelegung der darin enthaltenen Abtretungs- und Theilungsmodalitäten nach erlangter Rechtskraft des Erkenntnisses zur Mappirung, localen Absonderung, Vermar-

1. oznaczone być grunta, wedle których odpłata wymierzoną być winna (t. j. przedmiot), tudzież

2. miara powierzchni (t. j. ilość), od tych gruntów odstąpioną być mająca.

Tak pod tym jak onym względem, to jest, co się tyczy przedmiotu i ilości, komisyja lokalna ile możności strony do ugody nakłonić winna.

§. 106.

Gdyby nie przyszła do skutku ugoda, komisyja lokalna z przybraniem biegłych, jéj przydanych, po dojrzałém rozważeniu wszystkich stósunków i z uwzględnieniem Postanowień §§. 28—32 Patentu, oznaczyć winna te części gruntu, obciążonego prawem użytkowania, reluowaném być mającego, wedle których ze względem na interesa kultury krajowéj i główny tryb gospodarstwa tak uprawnionego jak zobowiązanego, odpłata ma być wymierzoną, a któreby przeto celem ustanowienia miary, odstąpioną być mającéj, wedle przepisu §. 28 Patentu ocenione być miały.

§. 107.

Względem tego przedstanowczego oznaczenia przedmiotu (§. 106 instrukcyi) komisyja lokalna wysłuchać powinna uwagi stron zapozwanych i zadosyć im uczynić przez stósowne zmiany, o ileby uwagi takowe za uzasadnione uważała. Następnie wezwać należy strony, by wartość gruntu, odstąpionym być mającego, przez ugodę ustanowiły, a gdyby się to osiągnąć nie dało, daléj im nakazać, ażeby wedle §. 63 instrukcyi biegłych zamianowali, którzyby wedle przepisu §. 28 Patentu wartość gruntu, odstąpionym być mającego, wedle trwałego dochodu, a więc wedle środka dotychczasowego i na przyszłość oczekiwać się mającego dochodu średniego w naturze, ustanowili a przytém wedle §. 29 Patentu owe ciężary gruntowe na uwadze mieli, jakie z natury swéj już ciążą na gruncie, mającym być odstąpionym, lub ze względów gospodarskich nowo muszą być przyznanemi.

§. 108.

Równe postępowanie także w tych wszystkich przypadkach ma być zachowane, gdzie w skutek uznanéj za dopuszczalną reluicyi praw spólnego posiadania i użytkowania nastąpićby miał podział gruntu i ziemi.

§. 109.

Komisyja lokalna obowiązaną jest, na podstawie rozprawy względem przedmiotu gruntu, mającego być odstąpionym lub podzielonym, jako téż wartości jego, przez biegłych oznaczonéj, ułożyć plan reluicyi lub podzielenia stósownie do §§. 29—32 Patentu z przyzwaniem biegłych w ten sposób, ażeby na zasadzie zawartych tamże modalności odstąpienia i podzielenia, gdy wyrok nabył mocy prawa, przystąpić można do skreślenia mapy, lokalnego odłączenia, ograniczenia

kung und zur Vornahme aller Ab- und Zuschreibungen in den öffentlichen Büchern und Steueracten geschritten werden kann.

§. 110.

Die Localcommission hat den vorzuladenden Parteien den Ablösungs- oder Theilungsplan mitzutheilen und zu erörtern, die Erinnerungen derselben, in soferne sie weder gegen bereits durch Vergleich oder Erkenntniß feststehende Puncte, noch gegen den Werthbefund des abzutretenden oder zu theilenden Grundes gerichtet sind, zu Protokoll zu nehmen, berücksichtigungswürdigen Wünschen durch entsprechende Aenderungen Folge zu geben, und sohin die Verhandlung abzuschließen.

§. 111.

Die Localcommission hat die zum Zwecke der Feststellung aller näheren Bestimmungen des Ablösungs- oder Regulirungserkenntnisses gepflogenen Verhandlungen nach deren Abschluß ungesäumt sammt allen Bezugsacten und mit ihren Anträgen der Landescommission zur Entscheidung vorzulegen.

§. 112.

Die Landescommission prüft den Regulirungsact und die Ablösungsverhandlung, veranlaßt nöthig erachtete Erhebungen, Gutachten anderer Sachverständigen, oder sonstige Ergänzungen, und bestätiget oder modificirt die Regulirungsurkunde nach §. 15 des Patentes, oder schöpft nach §. 24 desselben das Ablösungserkenntniß, mit Beobachtung der Vorschrift des §. 37 des Patentes wegen Bestimmung des Zeitpunctes der beginnenden Wirksamkeit der Regulirung oder Ablösung, und wegen allenfälliger Festsetzung eines mittlerweiligen Provisoriums.

§. 113.

Die Landescommission veranlaßt auch, wenn es zur Vervollständigung oder Verdeutlichung ihres Erkenntnisses auf Ablösung von Grund und Boden nothwendig wird, auf Kosten der Parteien die Verfassung der Mappe durch einen beeideten Ingenieur für jedes Exemplar ihres Erkenntnisses.

§. 114.

Die Landescommission hat die festgestellte Regulirungsurkunde oder das Ablösungserkenntniß den Parteien nach Vorschrift des §. 80 der Instruction zu intimiren, die in Folge fruchtlosen Verstreichens der Berufungsfrist eingetretene Rechtskraft den Parteien von Amtswegen nachträglich bekannt zu geben und auf deren Verlangen auf der Regulirungsurkunde oder dem Ablösungserkenntnisse zu bestätigen.

i do przedsiębrania wszelkich odpisań i przypisań w księgach publicznych i aktach poborowych.

§. 110.

Komisyja lokalna przedłożyć winna stronom, mającym być zapozwanemi, plan reluicyi lub podzielenia i takowy objaśnić, uwagi ich, o ile one nie są wymierzone ani przeciw punktom, już przez ugodę lub wyrok ustalonym, ani przeciw wartości gruntu, mającego być odstąpionym lub podzielonym, do protokółu spisać, życzeniom, na uwzględnienie zasługującym, przez zmiany odpowiednie, zadosyć uczynić, i tym sposobem rozprawę zakończyć.

§. 111.

Komisyja lokalna winna rozprawy, przedsiębrane celem ustanowienia wszelkich bliższych postanowień wyroku reluicyjnego lub regulacyjnego zaraz po zamknięciu onychże, wraz z wszelkiemi aktami dotyczącemi i ich wnioskami, przesłać komisyi krajowéj do rozstrzygnienia.

§. 112.

Komisyja krajowa rozpoznawać ma akt regulacyjny i rozprawę reluicyjną, zarządzić potrzebne dochodzenia, sprawozdanie innych biegłych, lub inne uzupełnienia, i potwierdzić lub zmodyfikować dokument regulacyjny wedle §. 15 Patentu, albo zawyrokować reluicyję, wedle §. 24 onegoż, z zachowaniem przepisu §. 37 Patentu, względem oznaczenia początku działalności regulacyi lub reluicyi, jako téż w razie potrzeby względem ustanowienia tymczasowego prowizoryjum.

§. 113.

Komisyja krajowa zarządzi także, gdzie tego wymaga potrzeba dla uzupełnienia lub wyjaśnienia wyroku co do reluicyi gruntu i ziemi, ażeby do każdego egzemplarza wyroku kosztem stron skreśloną została mapa przez inżyniera zaprzysiężonego.

§. 114.

Komisyja krajowa zaintymować winna stronom ustanowiony dokument regulacyjny lub wyrok reluicyjny wedle przepisu §. 80 instrukcyi, ogłosić im następnie z urzędu prawomocność wyroku, gdy bezskutecznie upłynął termin powołania, i na ich żądanie zatwierdzić ją na dokumencie regulacyjnym lub wyroku reluicyjnym.

Dritter Abschnitt.

Von der Vollstreckung und Durchführung der festgestellten Ablösung oder Regulirung und von Feststellung von Provisorien.

§. 115.

Die in der rechtskräftigen Regulirungsurkunde festgesetzten Bestimmungen des Umfanges, des Ortes und der Art ihrer Ausübung, der Zeit, der Dauer und des Maßes des Genusses u. s. w. des Nutzungsrechtes, treten mit dem darin festgesetzten Zeitpuncte in Wirksamkeit. Sie haben die Rechtswirkung gerichtlicher Erkenntnisse und beziehungsweise Vergleiche und sind gleich diesen auf Verlangen der Parteien zu vollstrecken.

§. 116.

Zu dem Executionsverfahren ist in den Fällen, wenn der mit dem regulirten Nutzungsrechte belastete Grund und Boden im Sinne des Forstgesetzes vom 3. December 1852 Waldgrund ist, nach den Bestimmungen dieses Gesetzes die politische Behörde, in allen anderen Fällen aber der Civilrichter competent, welchem die Realjurisdiction über den mit dem regulirten Nutzungsrechte belasteten Grund und Boden zusteht.

§. 117.

Ist der Ablösung gegen Zahlung des Ablösungscapitales, entweder im baren Gelde, oder in für das verpflichtete Gut von dem Entlastungsfonde ausgefertigten Schuldverschreibungen, stattgegeben worden, so muß der Verpflichtete bei Intimation des rechtskräftigen Ablösungserkenntnisses stets angewiesen werden, innerhalb des darin nach Vorschrift des §. 14 des Patentes festgesetzten Zeitpunctes die Zahlung bei dem Depositenamte des namentlich zu bezeichnenden Realgerichtes, welchem die bezugsberechtigten Realitäten unterstehen, um so gewisser zu leisten, und sich mit dem Depositenscheine bei der Landescommission auszuweisen, widrigens die Amtshandlung nach Bestimmung unter B. 2. b. im §. 14 des Patentes eingeleitet werden würde.

§. 118.

Die Realgerichte haben bei der Ausfolgung der depositirten Ablösungscapitalien, welche gebührenfrei zu erfolgen sind, die Rechte dritter Personen nach den bestehenden Gesetzen zu wahren (§. 32 des Patentes).

§. 119.

Wird innerhalb der im Ablösungserkenntnisse festgestellten Frist der Nachweis über die geschehene Zahlung des Ablösungscapitales durch Vorlage des Depositenscheines der Landescommission nicht geliefert, so hat dieselbe von Amtswegen, nach Vorschrift des §. 14, B. 2. b. des Patentes die Frage: ob die Ablösung durch Abtretung von Grund und Boden, im Sinne des §. 5 lit. a des Patentes zulässig sei, nach den Bestimmungen dieser Instruction erheben zu lassen und zu entscheiden, und im Falle der erkannten Zulässigkeit ein neues Ablösungserkenntniß zu schöpfen, im Falle der Unzulässigkeit aber die Execution auf Zahlung des Ablösungscapitales durch den Civilrichter zu veranlassen.

Oddział trzeci.

O wykonaniu i przeprowadzeniu ustanowionéj reluicyi lub regulacyi i o ustanowieniu prowizoryjów.

§. 115.

Ustanowione w prawomocnym dokumencie regulacyjnym postanowienia co do objętości, miejsca i sposobu ich wykonywania, tudzież co do czasu, trwania i miary użytkowania prawa i t d. wchodzą w życie z dniem, tamże zakreślonym. Mają moc wyroków sądowych a względnie ugód, i podobnie jak te wykonane być winny na żądanie stron.

§. 116.

Do postępowania egzekucyjnego w przypadkach, gdy grunt, uregulowaném użytkowania prawem obciążony, w myśl ustawy leśnéj z dnia 3. Grudnia 1852 jest gruntem leśnym, wedle postanowień ustawy téj właściwą jest władza polityczna, we wszystkich innych przypadkach zaś ten sędzia cywilny, któremu przysłuża jurysdykcyja realna względem gruntu i ziemi, obciążonego uregulowaném prawem użytkowania.

§. 117.

Jeżeli orzeczono reluicyję przez wypłatę kapitału reluicyjnego, albo w gotówce, albo w zapisach długu, wystawionych przez fundusz indemnizacyjny na dobra zobowiązane, musi zawsze zobowiązany przy intymacyi prawomocnego wyroku reluicyjnego otrzymać oraz nakaz, iż w przeciągu terminu, ustanowionego tamże wedle przepisu §. 14 Patentu uiszczać ma wypłatę w urzędzie depozytowym sądu realnego, wymienionym być mającego, któremu podlegają realności do poboru uprawnione, i wykazać się kwitem depozytowym przed komisyją krajową, inaczéj bowiem wytoczoną by była czynność urzędowa wedle postanowienia pod B. 2. *b*. §. 14 Patentu.

§. 118.

Sądy realne obowiązane są przy wydawaniu depozytowanych kapitałów reluicyjnych, co zawsze bezopłatnie nastąpić winno, przestrzegać praw osób trzecich wedle ustaw dotychczasowych (§. 32 Patentu).

§. 119.

Jeżeli w ciągu terminu, ustanowionego w wyroku reluicyjnym, nie przedłożono komisyi krajowéj wykazu względem wypłaty kapitału reluicyjnego, za pomocą kwitu depozytowego, wówczas takowa z urzędu, wedle przepisu §. 14 B. 2. *b*. Patentu, stósownie do postanowień niniejszéj instrukcyi, dochodzenie nakazać i rozstrzygnąć winna co do tego: czy reluicyja przez odstąpienie gruntu i ziemi w myśl §. 5 lit a. Patentu dopuszczalną jest, a w razie uznania dopuszczalności wydać nowy wyrok reluicyjny; w razie niedopuszczalności zaś zarządzić egzekucyję na wypłatę kapitalu reluicyjnego za pośrednictwem sędzi cywilnego.

§. 120.

Findet die Ablösung durch Abtretung oder Theilung von Grund und Boden Statt, so hat die Landescommission gleichzeitig mit der Intimirung des darüber geschlossenen Vergleiches oder der eingetretenen Rechtskraft des dießfälligen Erkenntnisses (§. 114 der Instruction) die Einleitung zu treffen, daß die nothwendigen Gränzbeschreibungen und Vermarkungen unter ihrer Leitung durch Sachverständige auf Kosten der Parteien vorgenommen werden.

Zu diesen Amtshandlungen sind die Parteien beizuziehen und mit ihren Errinnerungen zu hören, und das aufgenommene Gränzbeschreibungs- und Vermarkungs-Instrument ist der Landescommission vorzulegen.

§. 121.

Die Landescommission hat jene Ab- und Zuschreibungen in den öffentlichen Büchern und Steueracten u. s. w., welche zur Herstellung vollständiger Ordnung und Evidenz nothwendig erscheinen, mit genauer Beachtung der im §. 32 des Patentes enthaltenen Bestimmungen festzustellen und wegen des Vollzuges die nöthigen Aufträge und Ersuchschreiben an die Localcommissionen und die Gerichts- und Steuerbehörden zu erlassen.

§. 122.

Wird die Abtretung von Grund und Boden von dem bisherigen Besitzer verweigert, und ist daher eine Besitzeinsetzung nothwendig, so ist das dießfällige Erkenntniß durch den Realrichter zu vollstrecken.

§. 123.

In allen Fällen, in welchen der Beginn der Wirksamkeit der Regulirung oder Ablösung dringend ist, insbesondere, wenn der bereits gefährdete übliche Hauptwirthschaftsbetrieb des berechtigten oder des verpflichteten Gutes, oder zu besorgende überwiegende Nachtheile der Landescultur überhaupt, und der Forsticultur insbesondere, eine schnelle vorsorgende Verfügung erheischt, während dem baldigen Abschlusse der Verhandlung und dem Inslebentreten der Regulirung oder Ablösung nicht sogleich zu beseitigende Hindernisse, insbesondere Streitigkeiten über das Eigenthum bes belasteten Grundes, über Beschaffenheit und Umfang des Nutzungsrechtes u. s. w. entgegenstehen, hat die Landescommission ein den Umständen angemessenes Provisorium zu treffen.

§. 124.

Wenn die Localcommission selbst die Feststellung eines Provisoriums für unerläßlich erachtet, oder wenn dieselbe von der Landescommission hiermit beauftragt wird, so ist darüber eine selbständige Verhandlung mit Zuziehung aller Interessenten einzuleiten, welche die möglichste Klarstellung

a) des factischen und rechtmäßigen Besitzes;

b) der die Nothwendigkeit eines Provisoriums begründenden Thatumstände, und

§. 120.

Jeżeli reluicyja znajduje miejsce przez odstąpienie lub podzielenie gruntu i ziemi, wówczas komisyja krajowa równocześnie z intymacyją ugody w téj mierze zawartéj, lub zaszłéj prawomocności wyroku dotyczącego (§. 114 instrukcyi) zarządzić powinna, ażeby potrzebne opisania granicy i oznaczenia téjże kosztem stron przez biegłych pod jéj kierunkiem wykonane zostały.

Do tych czynności urzędowych przyzwane być winny strony i ich uwagi wysłuchane, a dokument opisania granicy i jéj oznaczenia komisyi krajowéj ma być przedłożony.

§. 121.

Komisyja krajowa ustanowić winna z ścisłém zachowaniem postanowień w §. 32 Patentu zawartych, te odpisania i przypisania w księgach publicznych i aktach poborowych i t. p., potrzebnych do utrzymania zupełnego porządku i ewidencyi, a celem przeprowadzenia onychże wydać potrzebne nakazy i wezwania do komisyj lokalnych i władz sądowych i poborowych.

§. 122.

Jeżeliby odmówioném było odstąpienie gruntu i ziemi ze strony posiadacza dotychczasowego, a potrzebném jest przeto wprowadzenie w posiadanie, tedy dotyczący wyrok wykonanym być winien przez sędzię realnego.

§. 123.

We wszystkich przypadkach, w których początek działalności regulacyi lub reluicyi jest naglący, mianowicie, gdzie prędkiego zapobieżenia wymaga albo narażony już na niebezpieczeństwo zwyczajny tryb gospodarstwa głównego na dobrach uprawnionych lub zobowiązanych, albo obawę wzbudzające przeważne niekorzyści kultury krajowéj w ogólności, a kultury leśnéj w szczególności, podczas gdy spiesznemu ukończeniu rozprawy i wprowadzeniu w życie regulacyi lub reluicyi w drodze stoją przeszkody, niemogące natychmiast być usunięte, jak to spory o własność gruntu obciążonego, o właściwość i objętość prawa użytkowania i t. d., obowiązaną jest komisyja krajowa zarządzić prowizoryjum, okolicznościom odpowiednie.

§. 124.

Jeżeli już komisyja lokalna ustanowienie prowizoryjum za niezbędne uważa, albo gdy do tego zlecenie ma od komisyi krajowéj, natedy zarządzona będzie w tym przedmiocie samodzielna rozprawa z przyzwaniem wszystkich interesentów, która jak najstaranniéj wyjaśniać powinna:

a) posiadanie faktyczne i prawne;

b) okoliczności, uzasadniające potrzebę prowizoryjum, tudzież

c) aller Bestimmungen und Verfügungen, welche das Provisorium zu bilden hätten, umfassen und anstreben muß.

Hiebei sind die Bestimmungen des ersten Abschnittes des zweiten Hauptstückes dieser Instruction zu beachten.

§. 125.

Die Localcommission hat den über ein zu treffendes Provisorium aufgenommenen Verhandlungsact ungesäumt mit ihren gutächtlichen Anträgen der Landescommission vorzulegen, welche darüber entscheidet.

Berufungen gegen Provisorien haben keine aufschiebende Wirkung.

Drittes Hauptstück.

Von den Beschwerden und Recursen.

§. 126.

Gegen alle Verfügungen und Vorgänge der Localcommission, durch welche sich die Parteien beschwert erachten, kann von denselben bei der Landescommission Beschwerde geführt werden.

Diese Beschwerden sind entweder mündlich oder schriftlich bei der Localcommission anzubringen, oder ist die Beschwerdeschrift unmittelbar an die Landescommission einzusenden; sie haben aber nie eine aufschiebende Wirkung.

§. 127.

Die Localcommission hat die bei ihr angebrachten Beschwerden, in soferne sie denselben nicht Folge zu geben findet, der Landescommission umgesäumt mit ihren gutächtlichen Anträgen vorzulegen.

§. 128.

Die Landescommission wird über die an sie gelangten Beschwerden, falls sie dieselben erheblich findet, entweder die Localcommission um ihre gutächtliche Aeußerung vernehmen, oder in besonders wichtigen und dringenden Fällen dieselbe durch einen abgeordneten Commissär am Sitze der Localcommission untersuchen lassen.

Unerheblich befundene Beschwerden sind der Localcommission mit den geeigneten Weisungen hinabzugeben.

§. 129.

Die von der Landescommission über Beschwerden gegen Verfügungen und Vorgänge der Localcommission gefällten Entscheidungen sind den Parteien durch die Localcommission bekannt zu geben.

Beschwerden gegen dießfällige Entscheidungen der Landescommission können nur vereint mit dem gegen eine Merital-Entscheidung der Landescommission an das Ministerium gerichteten Recurse angebracht werden.

c) wszelkie postanowienia i zarządzenia, prowizoryjum stanowić mające.

Przytém zważać należy na postanowienia oddziału piérwszego rozdziału drugiego instrukcyi niniejszéj.

§. 125.

Komisyja lokalna bezzwłocznie przedłożyć winna komisyi krajowéj akt rozprawy względem prowizoryjum przeprowadzony, wraz z wnioskami opinującemi, która w téj mierze rozstrzygać ma.

Powołania przeciw prowizoryjom nie mają skutku odraczającego.

Rozdział trzeci.

O zażaleniach i rekursach.

§. 126.

Przeciw wszelkim zarządzeniom i wszelkiemu postępowaniu komisyi lokalnéj, przez które się strony obciążonemi widzą, mogą one zażalenie wytoczyć do komisyi krajowéj.

Zażalenia takowe mają albo ustnie, albo piśmiennie do komisyi lokalnéj być podane, lub téż zażalenie piśmienne wprost do komisyi krajowéj może być przesłane, takowe atoliż nigdy nie mają skutku odraczającego.

§. 127.

Komisyja lokalna obowiązaną jest, zażalenia do niéj podane, jeżeliby im zadosyć uczynić nie widziała się spowodowaną, bezzwłocznie przedłożyć komisyi krajowéj wraz z wnioskami opinującemi.

§. 128.

Komisyja krajowa, jeżeli zażalenia do niéj wystósowane za ważne uznaje, albo komisyję lokalną zawezwie o sprawozdanie opinujące, albo téż w przeważnych i bardzo naglących przypadkach dochodzić je każe przez delegowanego komisarza w siedlisku komisyi lokalnéj.

Nieważne zażalenia zwrócone będą komisyi lokalnéj z stósownemi zleceniami.

§. 129.

Rozstrzygnienia komisyi krajowéj, wydane na zażalenia przeciw rozrządzeniom i postępowaniu komisyi lokalnéj, zaintymowane będą stronom przez komisyję lokalną.

Zażalenia przeciw takowym rozstrzygnieniom komisyi krajowéj wytoczone być mogą tylko łącznie z rekursem, wystósowanym do Ministerstwa przeciw merytalnéj decyzyi komisyi krajowéj.

§. 130.

Gegen alle meritalen Entscheidungen der Landescommission kann in der unüberschreitbaren, vom Zustellungstage an zu berechnenden Frist von sechs Wochen der Recurs an das Ministerium des Innern ergriffen werden.

Jeder Recurs muß in zwei Exemplaren, wovon eines der Gegenpartei zuzustellen sein wird, innerhalb der Präclusivfrist bei der Landescommission überreicht werden, welche ihre Entscheidung, wenn nach Ablauf der Frist kein Recurs ihr vorliegt, als rechtskräftig anzusehen und darnach weiter vorzugehen hat.

§. 131.

Die Landescommission hat jeden rechtzeitig überreichten Recurs sammt allen Verhandlungsacten durch gutächtlichen Bericht mit thunlichster Beschleunigung dem Ministerium des Innern zur Entscheidung vorzulegen.

§. 132.

Das Ministerium des Innern schöpft seine Entscheidungen über alle jene Recurspuncte, über welche die Landescommission, nach Vorschrift des §. 34 des Patentes, verstärkt durch landesfürstliche Richter, zu entscheiden hat, mit Zuziehung von Räthen des Obersten Gerichtshofes. Die Entscheidungen des Ministeriums des Innern sind endgiltig.

§. 133.

Die endgiltigen Entscheidungen des Ministeriums des Innern werden der Landescommission unter Rückschluß der Verhandlungsacten bekannt gegeben, welche sie in derselben Art, wie es für ihre eigenen Erkenntnisse angeordnet ist (§. 80 der Instruction), den Parteien zu intimiren hat.

§. 130.

Przeciw wszelkim merytalnym decyzyjom komisyi krajowéj wytoczony być może rekurs do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w terminie sześciu tygodni, licząc od dnia doręczenia.

Każdy rekurs w dwóch egzemplarzach, z których jeden doręczonym będzie stronie przeciwnéj, w ciągu terminu prekluzyjnego podanym być musi do komisyi krajowéj, która decyzyję swą, jeżeli do upływu terminu nie przedłożono żadnego rekursu, uważać ma za prawomocną i wedle tego daléj postępować.

§. 131.

Komisyja krajowa przedłożyć powinna każdy rekurs, w przyzwoitym czasie podany, wraz z wszystkiemi aktami rozprawy i sprawozdaniem opinującém, jak najrychléj Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do rozstrzygnienia.

§. 132.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stanowi rozstrzygnienia swe z przyzwaniem radców Najwyższego Trybunału względem wszystkich tych punktów rekursu, względem których komisyja krajowa, wedle przepisu §. 34 Patentu, wzmocniona przez sędziów rządowych, rozstrzygać winna. Rozstrzygnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych są ostateczne.

§. 133.

Ostateczne rozstrzygnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych podane będą do wiadomości komisyi krajowéj z powrotem aktów rozprawy, która je zaintymować winna stronom w ten sam sposób, jak to dla jéj własnych orzeczeń jest zarządzoném (§. 80 instrukcyi).

Inhalt.

Rozkład rzeczy.